

ЖЕТА

ЧАСОПИС

1/168 січень 2021

ЛЬВІВСЬКА АРХІЄПАРХІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

«Хто правду чинить - іде до світла»
(від Івана 3,21)

Христос рождається!

Славимо Ного!

Різдвяна просфора у Львівській духовній семінарії

У день свята святого Миколая, архієпископа Мир Ликійських, чудотворця, у Львівській духовній семінарії Святого Духа (вул. Хуторівка, 35) відбулася традиційна щорічна спільна просфора. Передріздвяна зустріч, якою завершується навчальний семестр, завжди об'єднує спільноту викладачів та студентів семінарії у молитві та подяці за прожитий рік.

Цьогорічна просфора розпочалася з молитви Вечірні, яку очолив Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський. Співслужили архієреєві викладачі семінарії.

«Цей рік був досить непростий для усіх нас. Проте виклики, що повстали, зробили нас сильнішими та витривалішими у нашому покликанні служити ближнім», – з такими словами звернувся до присутніх митрополит, додавши: «Усім нам потрібно брати приклад зі святого Миколая, пам'ять якого сьогодні відзначає наша Церква. Він, будучи надзвичайно багатим, віддав усе убогим та подався на служіння Богові».

Після Вечірні відбулося благословення та ділення просфорою, а відтак – святкова трапеза. В часі спільної вечері підготовчий курс семінарії представив гуцульський вертеп; також різдвяну програму виконав семінарійний оркестр.

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Катехити Львівської архієпархії подякували Богові за прожитий рік

26 грудня в Архикафедральному соборі святого Юра було звершено Архирейську Божественну Літургію для катехитів Львівської архієпархії УГКЦ. Молитву очолив Архієпископ і Митрополит Львівський Високопреосвященний Ігор. Цим молінням катехити подякували Господеві за прожитий рік та цілорічну працю.

«Перед катехитами, які зібралися сьогодні на спільну молитву, завжди стоїть виклик ще ревніше навчати людей правд віри і потреби знати про Бога, про спасіння і вічне життя. Людям замало знати, що вони їли і пили перед Богом та чули його навчання: важливо, щоб вони перейшли через тісні ворота Божої любові та милосердя у Царстві Божому. До цього треба готуватися!» – наголосив у своєму слові владика Ігор.

По завершенні Літургії митрополит розділив Різдвяну просфору між спільнотою катехитів.

По цьому митрофорний протоієрей Роман Кравчик відслужив молебень перед Вишеською іконою Богородиці.

Завершилася зустріч похастунком та спілкуванням.

Повідомила Віра Ценглевич, директор Катехитичного центру Львівської архієпархії

Груднева зустріч протопресвітерів Львівської архієпархії

8 грудня в конференц-залі курії Львівської архієпархії (пл. Св. Юра, 5) відбулася груднева зустріч протопресвітерів Львівської архієпархії УГКЦ. Очолив зустріч Преосвященний владика Володимир, єпископ-помічник та протосинкел Львівської архієпархії. Він звернувся зі вступним словом до присутніх, акцентувавши на особливій ролі Церкви в часі випробувань, які переживає цілий світ.

Основним питанням зустрічі стала тема душпастирства в часі пандемії коронавірусу, зокрема, за умов локдауну, планованого на період Різдвяних свят. Розглянули також актуальні питання збору коштів та підтримки тих, хто зараз хворіє.

О. д-р Андрій Синейко представив соціальні питання, що стосуються діяльності БФ «Карітас-Львів УГКЦ», особливо щорічної акції «Різдвяна свічка».

Про діяльність Катехитичного центру ЛА УГКЦ розповіла його директор п. Віра Ценглевич.

Учасники зустрічі також обговорили питання економічної діяльності та загалом життя Львівської архієпархії.

Львівські архиєреї взяли участь у різдвяній Месі

24 грудня, у навечір'я Різдва Христового за григоріанським календарем, Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, та Преосвященний владика Володимир, єпископ-помічник Львівської Архієпархії УГКЦ, взяли участь в урочистій різдвяній Месі – «Пастирці» – в Митрополічій базиліці Успення Пресвятої Діви Марії Львівської архидієцезії РКЦ.

Богослуження очолив Митрополит Львівський РКЦ Мечислав. До спільної молитви долучилися численні вірні – парафіяни Катедрального собору, а також представники влади та гості.

По завершенні Богослуження Митрополит Ігор привітав усіх вірних, що святкують свято Різдва, побажав радісних свят та всіляких Божих благодатей. «Нехай це приближення Бога, який прийняв людське тіло, до нас спонукує нас, щоб ми вибрали девізом свого життя приблизитися весь час до нашого доброго і ласкавого Бога», – закликав архиєрей.

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Подячна Літургія курії Львівської архієпархії УГКЦ

29 грудня в Архикатедральному соборі святого Юра було звершено Архиєрейську Божественну Літургію для працівників курії Львівської архієпархії УГКЦ. Літургію очолив Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, у співслужінні Преосвященного владика Володимира, єпископа-помічника та протосинкела Львівської архієпархії, та численного духовенства – працівників курії і співслужителів архикатедр.

Літургія наприкінці року – це добра традиція для працівників курії, що збираються на спільну молитву, аби подякувати Господеві за прожитий рік та просити благословення на плідну працю в новому році.

Митрополит щиро подякував усім присутнім за служіння, побажав їм і надалі натхнення, миру, довіри до Бога, закликав завжди дякувати Господеві за Його благодаті та поклатися на Його милосердя.

Наприкінці Літургії також Преосвященний владика Володимир висловив щиро подяку митрополитові за його добрий приклад та постійну молитовну опіку над усіма вірними Львівської архієпархії.

Преслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Празник парафії святого Миколая с. Цетуля

19 грудня Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, з нагоди храмового празника відвідав парафію святого Миколая с. Цетуля Яворівського деканату. Тут він очолив Архиєрейську Божественну Літургію. По її завершенні відбувся Чин освячення води, процесійний обхід храму, окроплення та архиєрейське благословення вірних.

Святкування у Домі Милосердя святого Миколая

Преосвященний владика Володимир, єпископ-помічник Львівської архієпархії, звершив Архиєрейську Божественну Літургію в Домі Милосердя святого Миколая «Центру опіки сиріт» ЛА УГКЦ. Разом з єпископом молилися капелани ЦОС та прихожани храму.

Візит владика відбувся в день святого Миколая, 19 грудня. Дім Милосердя (м. Львів, вул. Короленка, 7) святкує першу річницю свого відкриття.

Джерело: фейсбук-сторінка «Центру опіки сиріт»

Митрополит Львівський відвідав парафію Успення Пресвятої Богородиці

27 грудня Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, відвідав парафію Успення Пресвятої Богородиці (м. Львів, вул. Максимовича, 2). Тут він звершив освячення похоронної каплиці, спорудженої при храмі.

Відтак у співслужінні співслужителів парафії владика Ігор очолив Архиєрейську Божественну Літургію.

Відзначаючи душпастирську працю місцевого пароха о. Романа Стефаніва, митрополит нагородив його правом носити хрест із прикрасами.

Дияконське рукоположення Остапа Нича

26 грудня Преосвященний владика Володимир, єпископ-помічник Львівської архієпархії, звершив Архиєрейську Божественну Літургію в Гарнізонному храмі святих апостолів Петра і Павла у Львові. В часі Літургії владика рукоположив у дияконство піддиякона Остапа Нича.

Новопоставлений диякон Остап Нич після завершення навчання в Львівській духовній семінарії Святого Духа звершує служіння в «Центрі опіки сиріт» ЛА УГКЦ.

Джерело: Kapelanstvo.info

Волонтери УГКЦ відвідали Львівський геріатричний пансіонат

18 грудня святий Миколай від Комісії УГКЦ у справах охорони здоров'я завітав у Львівський геріатричний пансіонат, що на вулиці Медової Печери, 71. «Дуже тішимося, що змогли разом із подаруночками передати трошки любові й уваги тим, хто цього так потребує, а це близько 300 старших одиноких людей, частина яких – з інвалідністю. Наші чудові волонтери з «Майстерні милосердя» спекли смачнющі імбирно-медові пряники, спакували подаруночки, а чудовий Ангелік роздав ці пакуночки стареньким... Також наші подарунки поїхали до дітей у Словіту», – розповіла референт комісії Мирослава Полець.

«Безмежна вдячність усім, хто долучився до цієї доброї справи коштами, солодощами, фруктами та іншими продуктами, низько вам вклоняємося і дякуємо за Ваші милосердні серця. Отці з Патріаршого дому відслужать Служби Божі за усіх жертводавців», – запевняють у комісії.

Департамент інформації УГКЦ

Блаженніший Святослав провів підсумкову річну зустріч з працівниками Патріаршої курії

Починаючи 2020 рік, ми не знали, в які обставини впровадить нас Бог, але завершуючи, можемо сміливо сказати, що, як Патріарша курія, гідно його прожили. Блаженніший Любомир залишив нам заповіт: «Моліться і працюйте». Дякую, що кожен із вас у різний спосіб, можливо, навіть у новий для себе, виконував слова цього заповіту. Про це сказав Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав 18 грудня, напередодні свята св. Миколая Чудотворця, під час зустрічі з працівниками Патріаршої курії. Уже традиційна зустріч наприкінці року цього разу відбулася онлайн через карантинні обмеження.

«Дорогі працівники Патріаршої курії, дякую за вашу працю, служіння і жертвність. Очевидно, що такі обставини завжди оголюють і виявляють всі нюанси та слабкості організації, структури чи просто людини та її здатності відповідати на виклики. Проте, дивлячись з іншого боку, ми справді побачили одне одного в нових обставинах і можемо сказати: «Боже, дякую Тобі за кожну людину, яку Ти обдарував своїми дарами в нашій спільноті. Через неї Ти благословив Церкву і дав можливість послужити Церкві й народові в усьому світі». Дякую, що ви могли швидко організуватися до життя і служіння в таких непростих обставинах», – звернувся до працівників Патріаршої курії Блаженніший Святослав.

Глава Церкви подякував працівникам за те, що вчасно дослухалися до церковного голосу, і церковний простір – не тільки храмів, а й офісів – міг бути безпечним. Предстоятель зазначив, що працівники курії багато допомагали тим, хто опинився у скрутних обставинах внаслідок цієї хвороби.

«На початку пандемії ми створили антикризовий центр. Дякую всім, хто активно працював, щоб Церква дала гідне свідчення. Нам це вдалося. Наша Церква стала лідером громадської думки і правильної відповіді на обставини карантину. До нас уважно придивлялися і перебирали наш спосіб діяльності», – наголосив Глава УГКЦ.

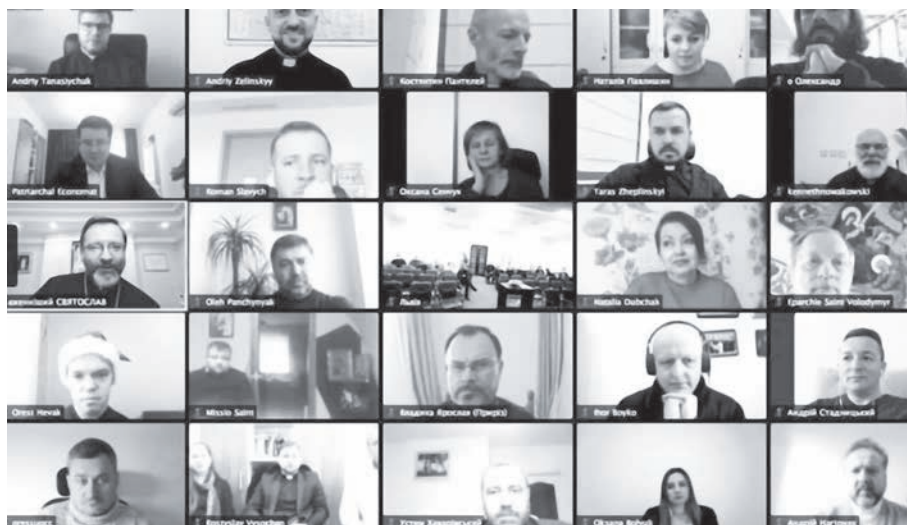
Предстоятель Церкви також окреслив завдання на 2021 рік. Серед них основним є напрацювання стратегії нового душпастирського плану на наступних десять років. «Ми шукатимемо відповіді не на те, що робити, а на те, як ми маємо робити. Беручи до рук плід праці попередньої синодальної групи, цього разу головний фокус душпастирської уваги спрямований на людину. Попередньо увага фокусувалася на парафії, а тепер – на людині, як на повноцінному членові цієї парафії. Новий план повинен бути логічним продовженням попереднього», – пояснив він.

Глава Церкви звернув увагу на два документи, які мають стати основою для опрацювання душпастирського плану: енцикліку Папи Франциска «Fratelli tutti» і постсинодальне послання про бідність.

На завершення Блаженніший Святослав ще раз подякував усім працівникам за працю і побажав у новому році міцного здоров'я і натхнення Святого Духа. Відтак закликав усіх працівників долучатися до душпастирського планування.

«Зичу всім гарних, світлих і веселих свят, попри всі обставини, бо радість Різдва приходить не з землі, яка є темна і непривітна, а з небес, від Спасителя. Саме Він принесе нам світло, тепло, мир, нову перспективу. Нехай ця радість Різдва нас супроводжує весь рік як особлива близькість Бога, який приходить у людському тілі», – такими словами завершив зустріч Верховний Архієпископ УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

Святкові пакунки «дітям війни» від хмельницького «Карітасу»

Благодійний фонд «Карітас-Хмельницький» вручив 69 святкових пакунків «дітям війни» у рамках проекту «Соціально-культурна спільнота «Молоді серця».

«У продуктивних наборах є необхідні продукти для традиційної різдвяно-ново-річної гостини», – розповідають організатори. Кошти для акції були зібрані на сайті Української біржі благодійності. В обласному фонді «Карітас» проект чинний з листопада минулого року.

Допомога та підтримка людей похилого віку – один із головних напрямків діяльності ХОБФ «Карітас». Вже понад 18 років працівники «Карітасу» допомагають самотнім людям, людям з інвалідністю, пенсіонерам, які не можуть пересуватися, і через це змушені постійно перебувати вдома, або ж тим, чиє пересування вкрай ускладнене. Надається допомога медичними препаратами, засобами гігієни, постійною опікою соціальних працівників, а також продуктивними наборами.

«Готуючись до Різдвяних свят, дбаючи заздалегідь про подарунки для рідних, згадаймо й про тих, хто щиро зрадіє простому подарунку – наборові продуктів для приготування куті, смаколикам, фруктовим гостинцям. Ми робимо все можливе, щоб і прийдешній рік став для наших підопічних наступним кроком у майбутнє, в якому обов'язково будуть добро, розуміння, підтримка, радісні й святкові дні», – заохочують до співпраці представники благодійного фонду.

Кам'янець-Подільська єпархія УГКЦ

Кисневі концентратори від Тернопільсько-Зборівської архієпархії

23 грудня Архієпископ і Митрополит Тернопільсько-Зборівський Василій (Семенюк) передав на потреби громади Тернополя два кисневі концентратори. Ці медичні прилади, які використовуються для генерації кисню та полегшення дихання хворим на коронавірус пацієнтам, були придбані на кошти священників та працівників курії Тернопільсько-Зборівської архієпархії УГКЦ.

«Сподіваюся, що за допомогою цих концентраторів ми врятуємо життя та полегшимо терпіння багатьох наших вірних, які борються з недугою, – наголосив архієпископ. – Пристрої будуть на допомогу кожному, хто звернеться».

Владика Василій також уточнив, що концентратори кисню перебуватимуть під наглядом голови комісії у справах душпастирства охорони здоров'я Тернопільсько-Зборівської архієпархії УГКЦ.

Пресслужба Тернопільсько-Зборівської архієпархії УГКЦ

Владика Тарас посвятив Стрийську єпархію непорочному серцю Пречистої Діви Марії

22 грудня, на свято Непорочного зачаття Пресвятої Богородиці святою Анною, владика Тарас Сеньків, єпарх Стрийський, у катедральному храмі Успіння Пресвятої Богородиці після заамвонної молитви посвятив Стрийську єпархію непорочному серцю Пречистої Діви Марії.

Перед звершенням посвяти єпископ звернувся до вірних, пояснюючи: «Це чинимо, щоб ту частину Католицької Церкви, якою є Стрийська єпархія, усі ми, все, що розташоване на цій землі, віддати під опіку Пречистої Діви Марії. Хай Вона, як наша Матір, напоумлює нас, щоб ми не робили зла і не повторювали злочину, який вчинила Єва в Раю, стягнувши прокляття на весь людський рід. Хай ніхто з нас не буде причиною нещастя та віровідступництва. Хай через Її непорочне серце ми отримуватимемо від Бога всі ласки для того, щоб побороти зло, яке існує у світі».

Цей акт посвяти, згідно з розпорядженням єпарха Стрийського, мав звершити кожен священик у своїй парафії після заамвонної молитви на свято Непорочного зачаття Пресвятої Богородиці святою Анною.

Преслужба Стрийської єпархії

Українці в Угорщині відзначили святого Миколая

З нагоди дня святого Миколая в Будапешті відбулася акція «Нагодуй бідного». Помічники святого Миколая на чолі з о. Дам'яном Габорієм відвідали десять сімей, серед яких – особи похилого віку, багатодітні, малозабезпечені, вдови, люди з інвалідністю і ті, хто перебуває у складних обставинах життя через пандемію.

Відповідні продукти зібрали парафіяни парафії Покрови Богородиці УГКЦ в Будапешті, при якій діє «банк їжі» (bank food).

Крім того, греко-католицька парафія в Будапешті щороку організовує акцію «Святий Миколай для сиріт», передаючи сиротам в Україні канцелярські речі та почастунки. Своєю увагою охопили вже сиротинці на Волині, Франківщині, Тернопільщині, Закарпатті та Львівщині.

Найважливішою подією відзначення свята Миколая в Будапешті була Божественна Літургія, після якої батьки церковної «Рідної школи» в Будапешті організували для дітей виставу про святого Миколая. Відтак відбулася «особиста зустріч» великого святого з українською малечюю.

За інформацією пресслужби УГКЦ в Угорщині

Греко-католики Чернівців спростували інформацію про зміну дати святкування Різдва

В інтернет-мережі було поширено повідомлення про те, що нібито парафія церкви Різдва Пресвятої Богородиці та св. Антонія Чернівецької єпархії УГКЦ зі спільної ініціативи парафіян та настоятеля отця Василя Гасинця цього року вперше святкуватиме Різдво Христове за новим стилем – 25 грудня. Цю інформацію спростував настоятель тамтешньої буковинської парафії отець Василь Гасинець.

У коментарі Департаменту інформації УГКЦ священик пояснив, що в парафії не йдеться про зміну дати святкування Різдва. «Оскільки велика родина, до якої входить три покоління парафіян, виїжджає за кордон і 7 січня не матиме можливості взяти участь у Різдвяному богослужінні, то вони попросили 25 грудня відслужити для них Святу Літургію з літургійними різдвяними текстами. Із цим проханням я звернувся до нашого владика Йосафата Мощича, який задля добра вірних благословив це зробити одноразово», – розповів отець Василь.

При цьому він пояснив, що і він, і його парафіяни розуміють, що рішення про зміну дати святкування Різдва не можна ухвалювати на рівні окремих парафій, а це має зробити вся спільнота Української Греко-Католицької Церкви.

Департамент інформації УГКЦ

На урочистостях у Старому Самборі освятили старовинну плащаницю

19 грудня у Старому Самборі відзначили 190-ліття храму св. Миколая Чудотворця. Божественну Літургію в храмі св. Миколая у Старому Самборі з тієї нагоди відслужив о. Богдан Добрянський, декан Самбірський. Із ним співслужили більше десятка священиків Самбірсько-Дрогобицької єпархії. Проповідь виголосив о. Юрій Щурко, декан філософсько-богословського факультету УКУ.

Після завершення Літургії було освячено старовинну плащаницю, датовану XVIII ст. Як розповів настоятель храму о. Михайло Николін, в комірчині на горищі серед закинутих речей він знайшов стару коробку. Сам стан знахідки вказував на те, що ця річ дуже давня. А відкривши її, священик не повірив своїм очам – старовинна плащаниця надзвичайної краси, але в плачевному стані.

Були пропозиції подарувати її музею. Але християнська думка переважила – плащаниця є насамперед цінною як жертва Ісуса Христа за нас, а, отже, має служити Церкві.

Коли була визначена дата створення реліквії – XVIII століття, стало зрозуміло, що цілком імовірно, що саме ця плащаниця була першою плащаницею храму св. Миколая у Старому Самборі.

Варто зазначити, що на реставрацію старовинної реліквії було витрачено понад рік, і лише восени 2020 року її було повернуто назад до храму, а на свято Миколая – урочисто освячено в присутності дванадцяти священиків. Відтепер, як пояснюють у парафії, вона зберігатиметься у святилищі та буде виставлятися у Страсну п'ятницю.

Департамент інформації УГКЦ

В Івано-Франківську в'язні отримали подарунки від святого Миколая

Установа виконання покарань №12 м. Івано-Франківська перебуває під особливою опікою святого Миколая – тут розташовані дві молитовні каплиці, освячені на його честь.

У п'ятницю, 18 грудня, Івано-Франківську УВП №12 відвідали в'язничні капелани о. Арсен Панчак та о. Василь Сливоцький, які разом із волонтерами передали для засуджених подарунки від св. Миколая.

Найбільш необхідні засоби гігієни для в'язнів допомогли зібрати працівники благодійного фонду «Карітас-Івано-Франківськ УГКЦ», яким керує о. Володимир Чорній. Крім того, за сприяння парафій м. Івано-Франківська (зокрема, парафії Царя Христа, ігумена монастиря отців-василіян о. Артемія Новицького та адміністратора парафії Зіслання Святого Духа о. Михайла Віхотя), для осіб, що перебувають під вартою, були передані засоби особистої гігієни та солодощі. Подарунки для в'язнів підготували також представники громадсько-християнського руху «Клич».

Організатори акції висловлюють щире подяку всім добродіям за матеріальну допомогу та жертвну працю: «Нехай Господь щедро благословить усіх добродійців!»

Івано-Франківська архієпархія УГКЦ

Папа: Ісус, який народжується – знак надії для світу, що страждає

Різдво нагадує нам про те, що Ісус є нашим миром, радістю та втіхою. Але щоби прийняти ці дари, слід бути смиренними, як персонажі вертепу. Такими думками Папа Франциск поділився з делегаціями зі Словенії, очоленою міністром закордонних справ тієї країни та тамтешніми вищими ієрархами, і з італійської дієцезії Терамо на чолі з місцевим єпископом та представниками місцевої влади, які 11 грудня прибули до Ватикану на засвєчення ялинки, що походить зі словенського Кочев'я, та інавгурацію вертепу, виготовленого митцями центральноіталійського Кастеллі.

«Як ніколи раніше, вони цього року є символами надії для римлян і для прочан, що матимуть змогу прийти, щоб милуватися ними», – зауважив Святіший Отець, вітаючи гостей під час аудієнції, що відбулася в Климентинському залі Апостольського палацу, підкреслюючи, що ялинка та вертеп «допомагають створити сприятливу різдвяну атмосферу, щоби з вірою пережити народження Відкупителя».

За словами Папи, у вертепі все розповідає про «добр» вбогість, євангельську вбогість, що робить нас блаженними. Споглядаючи персонажів, ми «приваблені їхньою обеззброюючою покорю». Богородиця і Йосиф прибули здалеку, але для них не знайшлося навіть маленької кімнатки. Пастухи чувають у відкритому полі й отримують звіщення ангела про народження Спасителя, відразу вирушивши на Його пошуки.

«Свято Різдва нагадує нам про те, що Ісус – наш мир, наша радість, наша сила, наше втішення. Але для того, щоби прийняти ці дари благодаті, необхідно почуватися незначними, вбогими та покірними, як і персонажі вертепу. Також і під час цього Різдва, серед страждань, викликаних пандемією, малий і беззахисний Ісус є «знаком», який Бог дає світові», – акцентував Святіший Отець, нагадавши про те, що саме словами «Прекрасний знак» розпочинається його минулорічний Апостольський лист про значення вертепу, який варто перечитати цими днями.

Vatican news

Спеціальна місія нунція Клаудіо Гуджеротті в Білорусі

Колишній нунцій в цій країні в якості Спеціального Посланця Папи представить Лукашенкові турботу й тривогу Святішого Отця з приводу ситуації, що склалася.

Відповідаючи на запитання журналістів, Директор Ватиканського прес-центру Маттео Бруні підтвердив, що архієпископ Клаудіо Гуджеротті, який від 2011 по 2015 рік був Апостольським нунцієм в Білорусі, в четвер вранці має зустріч з Президентом Білорусі Александром Лукашенком в якості Спеціального Посланця Святішого Отця, щоби виразити турботу та стурбованість Папи щодо ситуації в країні.

Vatican news

Папа Франциск оголосив 2021 Роком родини

Про це він повідомив у катехизмі перед обідньою молитвою «Ангел Господній», посилаючись на опубліковане у 2016 році апостольське вчення «Amoris Laetitia». Сама молитва через санітарні обмеження відбулась без участі вірних; вона транслиувалася з Апостольського палацу.

Для початку Папа відзначив, що Пресвята Родина є взірцем для всіх родин світу. Він закликав вірян до того, аби вони знову відкрили виховну роль родини, що спирається на любові. А зауваживши, що у кожній сім'ї відбуваються конфлікти, Вселенський Архиєрей закликав: «Коли ви сваритесь, то помириться того ж дня. Холодна війна наступного дня – небезпечна. Є три ключові слова: прошу, дякую і вибач».

Далі Папа оголосив про те, що Рік родини розпочнеться 19 березня, у день Святого Йосифа, на п'ятиріччя виходу вчення «Amoris Laetitia», а завершиться під час Світових днів молоді у Римі в червні 2022 року.

На завершення Папа помолвився за всі родини, що потерпають внаслідок пандемії.

Папа: Нехай Господь, народжений у Вифлеємі, дарує сім'ям спокій і єдність

Після проказування молитви «Ангел Господній» 27 грудня, у свято Святої Родини Ісуса, Марії та Йосифа, Глава Католицької Церкви скерував окремі побажання всім сім'ям, зокрема, тим, для яких випробування пандемією виявилось особливо важким. «Моя думка окремо лине до сімей, які протягом цих місяців пережили втрату когось зі своїх членів або терплять від наслідків пандемії», – наголосив понтифік, звертаючись до глядачів і слухачів, які брали участь у щонедільній молитовній зустрічі за допомогою засобів комунікації.

«Маю на думці також лікарів, медсестер і медбратів та весь медичний персонал, велике заангажування яких на передовій у боротьбі проти поширення вірусу мало серйозні наслідки для родинного життя», – вів далі Святіший Отець, побажавши: «Сьогодні особливо ввіряю Господеві кожному сім'ю, особливо ті, які зазнають більших випробувань життєвими труднощами та від ран нерозуміння й поділів. Нехай же Господь, народжений у Вифлеємі, дарує всім спокій і сили, аби в єдності прямувати дорогою добра».

Vatican news

Підтримка з Ватикану для Міжнародного фонду сільгоспрозвитку

Замітка на сторінках ватиканського часопису «L'Osservatore Romano» інформує про внесок Святого Престолу на підтримку чергових ініціатив IFAD. «Безпрецедентне» – такими словами Міжнародний фонд сільськогосподарського розвитку – фінустанови ООН, що мобілізує фінансові ресурси, призначені для зростання виробництва продовольства й покращення якості харчування в країнах, які розвиваються, – охарактеризував фінансування, яке зобов'язав надати Святий Престол на підтримку його ініціатив.

У повідомленні на сайті фонду наведені слова з листа, отриманого від кардинала П'єтро Пароліна, Державного секретаря Святого Престолу, який підкреслює: «Не маємо права мовчати перед обличчям настільки великого страждання. Сьогодні більше, ніж будь-коли, міжнародна спільнота повинна об'єднати зусилля для приготування та будівництва майбутнього, яке буде сталим, інклюзивним і справедливим до всіх. Саме це ми повинні зробити, і це доступне нам: допомогти найбіднішим і найуразливішим народам нашого світу».

Оголошення про внесок Святого Престолу надійшло минулого тижня в рамках нового процесу збору коштів для фонду з боку країн-членів. Щодо цього очільник установи Жільбер Унгбо наголосив на важливості «трудися разом над перетворенням наших продовольчих систем і підвищенням процвітання й добробуту найуразливішого сільського населення світу».

Vatican news

Мучеництво судді, вбитого мафією, та інші декрети Конгрегації канонізацій

21 грудня Папа Франциск прийняв кардинала Марчелло Семераро, префекта Конгрегації в справах визнання святих. Під час аудієнції він затвердив для оприлюднення низку декретів цього відомства, що завершують різні етапи беатифікаційних процесів.

Першим у цьому переліку є декрет про визнання мучеництва Слуги Божого Розаріо Анджело Ліватіно – італійського мирянина, що народився 9 жовтня 1952 року та був убитий з ненависті до віри 21 вересня 1990 року. Йдеться про суддю, який відзначався християнськими чеснотами, був активним учасником «Католицької акції», й завдяки глибокому релігійному формуванню – рішучим у боротьбі з організованою злочинністю. «Приклад не лише для суддів, але й для всіх, хто діє у сфері права: з огляду на послідовність між своєю вірою та відданістю праці, як і з огляду на актуальність його поглядів», – такими словами про Розаріо Ліватіно, приймаючи членів дослідницького центру його імені, рік тому відгукувався Папа Франциск, який тепер відкриває шлях до проголошення його блаженним.

Інші сім документів підсумовують дослідження життєвого шляху та духовної спадщини кандидатів на прославу, проголошуючи геройський вимір чеснот у їхньому житті. Черговим етапом для їхньої прослави як блаженних повинно стати визнання чуда за їхнім заступництвом. У цьому переліку бачимо імена іспанського єпископа Васко де Кіроґи (1470-1565), італійського єпископа Бернардіно Піччінеллі (в миру Діно),

з орденом Слуг Марії (1905-1984), іспанського дієцезального священика Антоніо Вінченцо Гонсалеса Суареса (1817-1851), італійського дієцезального священика Антоніо Сеґецці, що помер в концтаборі Дахау (1906-1945), італійського дієцезального священика Бернардо Антоніні, що помер у Караганді (Казахстан, 1932-2002), чеського салезіянина о. Ігнаца Стухлі (1869-1953) та італійської черниці Рози Сталтарі зі згромадження Дочок Пресвятої Марії Співвідкупительки (1951-1974).

Vatican news

Кардинал Сако про візит Папи до Іраку: мужній вчинок, що вселяє надію

На початку тижня у Ватикані було оголошено, що протягом 5-8 березня 2021 року відбудеться Апостольська подорож Папи Франциска до Іраку. Коментуючи цю новину в інтерв'ю для Vatican News, Халдейський Патріарх Вавилону Блаженні-

ший Луїс-Рафаїл кардинал Сако зазначив, що для місцевих християн це є великою радістю. Своїм візитом, як підкреслив він, Папа принесе свою підтримку, а також надію на покращення ситуації місцевим мешканцям, які довгий час жили в непевності, страху та з великою кількістю проблем.

«Цей візит є паломництвом, що містить послання загальнолюдського братства», – підкреслив Патріарх Вавилону, додаючи, що енцикліка «Fratelli tutti» має велике значення не тільки для християн, але й для всіх людей у країнах цього регіону. Ієрарх також зазначив, що місцева Церква покладає багато надій на цей візит, що є мужнім вчинком з боку Папи, особливо в цей час.

«Ще кілька місяців тому Ви казали, що умови в країні не гарантують безпеки для такого візиту. Що змінилося з того часу?» – відповідаючи на таке запитання журналіста, глава Халдейської Католицької Церкви зазначив, що Папа Франциск отримав запрошення від президента Іраку. «Я також надіслав листа, – додав він. – Папа вже давно мріяв відвідати землю Авраама. Я сподіваюся, що тепер для цього візиту вже сповняться необхідні умови».

Ієрарх підкреслив, що на початку свого понтифікату Папа Франциск сказав, що він готовий їхати всюди, де є потреба. «Ми, християни, в Іраку, Сирії, Лівані та всюди на Близькому Сході, не маємо інших засобів захисту, окрім молитви та надії, – наголосив він. – Єдине, що додає нам сили – це наша віра. Насправді, ми – меншість, яка переживає труднощі, ми дуже постраждали за останні двадцять років в Іраку. Але, якщо подумати про Сирію, про Ліван... там катастрофа. Папа принесе пророче слово, щоб підняти всіх на душі й відкрити очі іракським громадянам, а також сусіднім країнам. Це відкриє новий горизонт братерства, пошани й гармонійного співіснування».

Vatican news

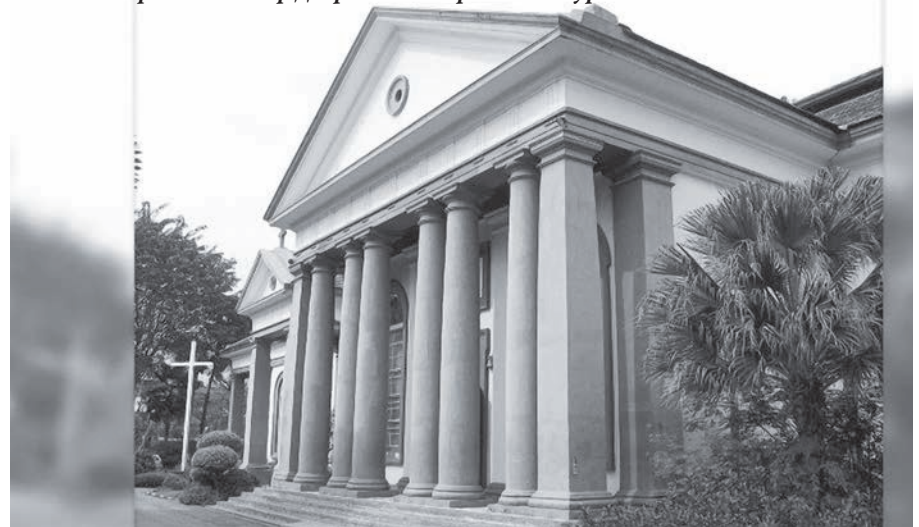
Двохсотріччя католицької спільноти Сінгапуру: найдинамічніша громада

Урочистою Святою Месою, яку відслужив кардинал Вільям Го, Католицька Церква Сінгапуру розпочала 13 грудня ювілейні святкування, приурочені до 200-річчя прибуття на острів святого Лорана Марі Жозефа Ембера – французького місіонера, з яким відновилася та стабілізувалася католицька присутність в країні.

«Запалити й наново засяяти у вірі», – таким є гасло ювілейного року, співзвучне з душпастирськими цілями місцевої архидієцезії, якими є розвиток місцевої Церкви як місійної та живої спільноти. «2021 рік буде особливим роком для оновлення віри сінгапурських католиків. Відзначення допоможе їм поглибити роль Церкви в розвитку Сінгапуру протягом останніх 200 років, насамперед в освіті, охороні здоров'я, соціальному служінні та міжрелігійному діалозі», – зазначає співголова організаційного комітету о. Валеріан Чонґ, запрошуючи всіх, а не лише католиків, до обміну думками й ідеями щодо формування кращого й дбайливішого суспільства.

Vatican news

Катедральний собор Доброго Пастиря в Сінгапурі

Різдвяне послання «Urbi et Orbi» Папи Франциска 2020

Опівдні 25 грудня через відеотрансляцію, що велася із Залу благословень, що знаходиться над портиком базилики Святого Петра, Папа Франциск звернувся до Риму та світу з традиційним різдвяним посланням.

Дорогі браття й сестри
– благодатного Різдва!

Я хотів би донести всім послання, яке Церква звіщає в це свято, словами пророка Ісаї: «Хлоп'ятко нам народилося, сина нам дано» (Іс. 9, 5).

Народилося хлоп'ятко... Народження завжди є джерелом життя. Це життя, яке розквітає, це обітниця майбутнього. А це Хлоп'ятко – Ісус – «народилося для нас»: для «нас» без меж, без привілеїв і винятків. Дитя, яке Діва Марія породила у Вифлеємі, народилося для всіх: Воно є «сином», даним Богом для всього людського роду.

Завдяки цьому Дитяткові всі ми можемо звертатися до Бога, називаючи його «Батьком», «Татусем».

Ісус є Єдинородним; ніхто інший не знає Отця, лише Він. Але Він прийшов у світ саме для того, щоб об'явити нам обличчя Отця. Таким чином, завдяки цій Дитині, всі ми можемо називати один одного та дійсно бути братами й сестрами: походзячи з будь-якого континенту, будь-якої мови та культури, з нашими ідентичностями та відмінностями, але всі – брати й сестри.

В цей історичний момент, позначений екологічною кризою й серйозними порушеннями економічної та соціальної рівноваги, загостреними пандемією коронавірусу, ми більше, ніж будь-коли раніше, потребуємо братерства. І Бог пропонує його нам, даруючи Свого Сина Ісуса: не братерство, побудоване з гарних слів, абстрактних ідеалів, розпливчатих почуттів... Ні. Але братерство, що ґрунтується на справжній любові, здатній зустріти іншого, відмінного від мене, співстраждати з його терпіннями, наблизитися та подбати про нього, навіть якщо не належить до моєї родини, етносу, релігії, хоч відрізняється від мене, – але це Божа дитина, мій брат, моя сестра. І це стосується також стосунків між народами та країнами: всі – брати та сестри.

Під час Різдва святкуємо світло Христа, який приходить у світ. А Він приходить до всіх, не лише для декого.

Сьогодні, в цей період темряви і непевності через пандемію, з'являються різні проблески надії, як-от відкриття вакцин. Але щоб ці світла могли просвітити весь світ і принести надію, вони повинні бути доступними для всіх. Ми не можемо дозволити на те, щоби замкнуті націоналізми завадили нам жити як справжня сім'я людства, якою

ми є. Ми не можемо також дозволити, аби нас перемиг вірус індивідуалізму та вчинив нас байдужими до страждання інших братів і сестер. Не можемо ставити себе понад інших, ставлячи закони ринку та патенти на винаходи понад закони любові та здоров'я людства. Прошу всіх – керівників держав, підприємства, міжнародні організації – підтримувати співпрацю, а не конкуренцію, та подбати про вирішення для всіх, вакцини для всіх, а особливо для найуразливіших і потребуючих в усіх регіонах планети. На першому місці – найуразливіші та потребуючі!

Нехай же, отже, Вифлеємське Дитятко допоможе нам бути доступними, великодушними та солідарними, особливо до найслабших, хворих і тих, які в ці часи залишилися без роботи чи потрапили в серйозні труднощі через економічні наслідки пандемії, як також до жінок, які протягом цих місяців карантину зазнали домашнього насильства.

Перед обличчям виклику, який не знає кордонів, не можна зводити бар'єри. Не можна зводити бар'єри. Ми всі – в тому самому човні. Кожна людина – мій брат. У кожному бачу відбиток Божого обличчя, а в страждаючих зауважую Господа, який просить в мене допомоги. Бачу Його в хворому, в бідному, в безробітному, відкиненому за борг суспільного життя, в мігрантові та біженцеві. Всі – брати й сестри.

В день, коли Боже Слово стало дитиною, звернімо погляд на велику кількість дітей в усьому світі, особливо в Сирії, Іраку та Ємені, які досі платять високу ціну війни. Нехай же їхні обличчя розворушать сумління людей доброї

волі, аби подолати причини конфліктів і сміливо докласти зусиль для побудови майбутнього в мирі.

Нехай же цей час буде сприятливим, щоби вгамувати напруження на всьому Близькому Сході та східному Середземномор'ю.

Нехай Дитятко Ісус зцілить рани дорогого сирійського народу, що вже понад десятиліття виснажений війною та її наслідками, додатково загостреними пандемією. Нехай же принесе втішення іракському народові та всім тим, які трудяться на дорозі примирення, зокрема, язидам, які дуже постраждали протягом останніх років війни. Нехай же принесе мир у Лівію та посприє тому, щоб новий етап поточних переговорів поклав край будь-яким формам ворожості в країні.

Нехай же Вифлеємське Дитятко дарує братерство землі, на якій Воно народилося. Нехай же ізраїльтяни та палестинці зуміють відновити взаємну довіру, щоби шукати справедливий і тривалий мир через безпосередній діалог, спроможний перемогти насильство та подолати поширені в цьому регіоні образи, щоби засвідчити світові красу братерства.

Нехай же зоря, що просвітила різдвяну ніч, буде провідницею та підбадьоренням для дорогого ліванського народу, аби серед труднощів, які він долає з допомогою міжнародної спільноти, він не втратив надію. Нехай же Князь миру допоможе провідникам країни відкласти свої окремі інтереси та серйозно, чесно й прозоро дбати про те, щоби Ліван міг прямувати шляхом реформ і тривати у своєму покликанні свободи й мирного співжиття.

Нехай же Син Всевишнього підтримає зусилля міжнародної спільноти і залучених країн у дотриманні припинення вогню в Нагірному Карабасі, як також у східних регіонах України, та сприянні діалогові, як єдиному шляху, що веде до миру та примирення.

Нехай же Божественне Дитятко полегшить страждання населення Буркіна-Фасо, Малі та Нігеру, уражених серйозною гуманітарною кризою, в основі якої лежать екстремізми і збройні конфлікти, але також пандемія та інші стихійні лиха; нехай же змусить припинити насильство в Ефіопії, де через сутічки чимало людей змушені втікати; нехай принесе розраду мешканцям регіону Кабо-Дельгадо на

півночі Мозамбіку, жертвам насильства міжнародного тероризму; нехай же спонукає провідників Південного Судану, Нігерії та Камеруну й далі триматися дороги братерства і розпочатого діалогу.

Нехай же вічне Слово Отця буде джерелом надії для американського континенту, особливо ураженого коронавірусом, що загострив багато страждань, які його гнітять і які часто обтяжені наслідками корупції та наркоторгівлі. Нехай же допоможе здолати нещодавнє соціальне напруження в Чилі та покласти край стражданню венесуельського народу.

Нехай же Цар неба захистить народи, які страждають внаслідок стихійних лих на південному сході Азії, зокрема, на Філіппінах та у В'єтнамі, де численні урагани викликали повені з нищівними наслідками для сімей на цих землях, що призвело до загибелі людей, шкоди для довкілля та наслідків для місцевої економіки.

І, думаючи про Азію, не можемо забути про народ рохінджа: нехай же Ісус, який народився вбогим серед убогих, вселить надію в їхні страждання.

Дорогі браття й сестри, «Хлоп'ятко нам народилося» (Іс. 9,5). Воно прийшло, аби нас спасти. Воно звіщає нам, що біль і зло не є останнім словом. Змиритися з насильством та несправедливістю означало би відкинути радість і надію Різдва.

У цей святковий день скеровую окрему думку до тих, які не піддаються несприятливим обставинам, але стараються нести надію, розраду та допомогу, підтримуючи страждаючих і супроводячи самотніх.

Ісус народився у стайні, але вповитий любов'ю Диви Марії та святого Йосифа. Народившись у тілі, Божий Син освятив сімейну любов. Моя думка в цю хвилину лине до сімей: до тих, які сьогодні не можуть зібратися, як також до тих, які змушені залишатися вдома. Нехай же для всіх Різдво стане нагодою наново відкрити сім'ю як колицку життя та віри, місце гостинної любові, діалогу, прощення, братерської солідарності та спільної радості, джерело миру для всього людства.

Благодатного всім Різдва!

Переклад Української редакції
Радіо Ватикану – Vatican News

Блаженніший Святослав: «Людина створена для життя, а не для смерті»

Смерть – це найбільший абсурд, бо людина створена не для смерті, а для життя. Таку думку висловив Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав у програмі «Відкрита Церква. Підсумки року», відповідаючи на запитання журналіста і телеведучого Сакена Аймурзаєва. «На жаль, цього року той абсурд щоразу більше навалюється на всіх нас», – зазначив Предстоятель.

Він зауважив, що люди бунтують проти смерті, адже відчувають, що ті, хто ще міг би жити, помирають. «Ми відчуваємо, як люди помирають через банальний розвал медичної системи в Україні. Хоча лікарі намагаються віддати своє здоров'я і навіть життя, щоб врятувати пацієнта. Смерть пацієнта – це поразка лікаря. Це рана для його професійної гідності, – сказав Глава Церкви і додав: – З іншого боку, бачимо, що в тих обставинах ми по-новому зустрілися з обличчям смерті і намагаємося по-християнськи його осмислити. Смерть близької людини

Підсумки року 2020 ВІДКРИТА ЦЕРКВА з Блаженнішим Святославом, 16.12.2020

завжди завдаватиме колосальної рани». Блаженніший Святослав розповів, як можна допомогти людині, що терпить біль втрати близької людини. «Коли йдеться про супровід людини, яка пере-

живає біль втрати дорогої особи, – каже він, – потрібно мати час, щоби з тією людиною посумувати. Треба дати їй можливість пережити цю емоцію, прийняти смерть, а відтак навчитися далі жити».

Натомість поверхово поплескати когось по плечі і сказати, щоб не переживав, – це, за словами Глави Церкви, не допоможе пережити втрату близької людини, а призведе до ще більшого болю.

«Ми цього року зрозуміли, наскільки важливим є медичне капеланство, зокрема присутність священика у закладах охорони здоров'я, щоб супроводжувати тих людей, які дивляться в обличчя власної смерті», – зазначив Блаженніший Святослав.

«Християни мають добру новину щодо питання смерті. Адже Христос воскрес. Ми віримо у воскресіння і в те, що кожен із нас покликаний пережити власну смерть. Смерть – це одна з подій нашого життя. У цій вірі необхідно зростати. Коли настане момент моєї смерті, він буде перевіркою того, наскільки я вірю в те, що Христос справді воскрес», – підсумував Отець і Глава УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

Глава УГКЦ: «Заперечення існування коронавірусу і віра у всесвітню змову свідчить про те, що люди завжди шукають винних у своїх бідах»

Реагуючи на поширення коронавірусу, дехто стверджував: «Ми взяли під контроль вірус». Врешті це показало, що ті, хто це говорив, не розуміли, що казали. Є так багато невидимих ниточок, які зв'язують нас у єдиний соціум, що втекти від цієї дійсності просто неможливо. Про це сказав Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав у програмі «Хард з Влащенко» на телеканалі «Україна-24», коментуючи поведінку різних категорій людей на виклики коронавірусу.

За його спостереженнями, реакція людей на ці драматичні обставини була різною. «Хтось тікав, закрився у своєму маленькому світі, шукав собі якогось ексклюзивного простору, права, способу спілкування і намагався відмежувати себе від інших. Тобто будував собі комфортний життєвий простір. Але, врешті-решт, і всі вони перехворіли, зрозумівши, що відмежувати себе від ближнього не спрацьовує», – сказав Предстоятель.

Була також інша спроба, розповів він, – якось увійти в динаміку процесу й поділитися тим, чим маємо. І ті люди, які від початку захотіли ділитися тим, чим мають,

із ближнім, найкраще і найбільш позитивно пережили цей рік. Бо вони зрозуміли, що коли ми ділимося з іншими, то нічого не втрачаємо.

«Був ще третій вид реакції – намагання бунтуватися, у той чи той спосіб не погоджуватися з тим, що відбувається, і шукати винних. Ми мали реакцію таких бунтівників від заперечення існування коронавірусу до теорії світової змови: мовляв, хтось умисно створив ці обставини. Тепер, бачу, є схожа реакція на вакцинацію. Деякі кажуть, що таким чином хочуть вживити генетичний код, аби контролювати людей», – зазначив він.

Це все пов'язано з тим, вважає Глава УГКЦ, що люди абсолютно не довіряють тому, хто є поруч. І завжди у своїх бідах шукають винного.

«Але з християнської, релігійної точки зору, – переконує Блаженніший Святослав, – в обставинах, над якими ми не можемо панувати, є рука Господа Бога. Є якась вища сила, яка керує історією. Наше життя – у Божих руках. Ба більше, ми відчуваємо, що ми не самотні, навіть коли нам дуже важко».

Департамент інформації УГКЦ

«Є одна Христова Церква. Її не можна ділити кордонами», – Блаженніший Святослав

Навіть коли ми вирішуємо церковні питання, коли намагаємося впорядкувати наше церковне життя, мусимо бути свідомі, що Христова Церква є Вселенською, що наше церковне життя не може відокремити себе від Вселенської Церкви, тому що Христос заснував одну Церкву... І підкреслювати важливість вселенського сопричастя нашого Київського християнства з братами і сестрами – православними, католиками всього світу – є місією УГКЦ. Про це сказав Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ, в ефірі телеканалу «Україна-24», відповідаючи на

запитання співрозмовниці про міжцерковні відносини.

Коментуючи у програмі «Хард з Влащенко» отримання Томосу Православною Церквою України, Глава УГКЦ зазначив, що він не компетентний це пояснювати, тому що «це внутрішні обставини саме православних братів». Однак ствердив, що намагання вийти з церковної ізоляції та ввійти в сопричастя зі світовим православ'ям є абсолютно природним і позитивним.

Блаженніший Святослав схвалив певні прояви чужання Вселенського Патріарха Варфоломія як над українським православ'ям, так і над україн-

цями загалом. «Щоразу, коли Вселенський Патріарх говорить про важливість поминання жертв Голодомору і жахливості цього злочину проти людства, скеровуючи свій голос до світової християнської спільноти, ми всі відчуваємо вдячність за такого типу меседжі».

Також важливим і вартим вдячності є, на думку Глави УГКЦ, те, що світове православ'я щоразу глибше усвідомлює, що український народ існує як самобутня нація зі своєю тисячолітньою культурою, зі своїм прагненням бути собою. Адже, як зауважив Блаженніший Святослав, дуже багато нас асоцію-

вали з частиною якогось іншого культурного середовища.

На переконання архиєрея, 2020 рік, з його ізоляцією, закритими кордонами, введенням жорстких правил карантину різними державами, показав, що християни не можуть думати лише локально. Треба, за його словами, діяти локально, а думати глобально. «Навіть коли ми вирішуємо церковні питання, коли намагаємося впорядкувати наше церковне життя, мусимо бути свідомі, що Христова Церква є Вселенською, що наше церковне життя не може відокремити себе від Вселенської Церкви, тому що Христос заснував одну Церкву. Є одна Церква Христова. Її не можна ділити кордонами», – зазначив Предстоятель УГКЦ.

Блаженніший додав, що зо-

крема цього року «ми відчули, що місією Української Греко-Католицької Церкви, яка має ті самі коріння, що й наші брати православні Київської традиції, зараз, як ніколи, є підкреслювати важливість вселенського сопричастя нашого Київського християнства з братами і сестрами – православними, католиками всього світу».

Глава УГКЦ повторив за Папою Франциском, що тепер ми відчуваємо: ми всі в одному човні. Усі християни сьогодні відчувають ті глобальні зміни, які наступають у зв'язку із новим посткоронавірусним світом. Ці зміни, за його словами, ми повинні пережити всі разом.

Департамент інформації УГКЦ

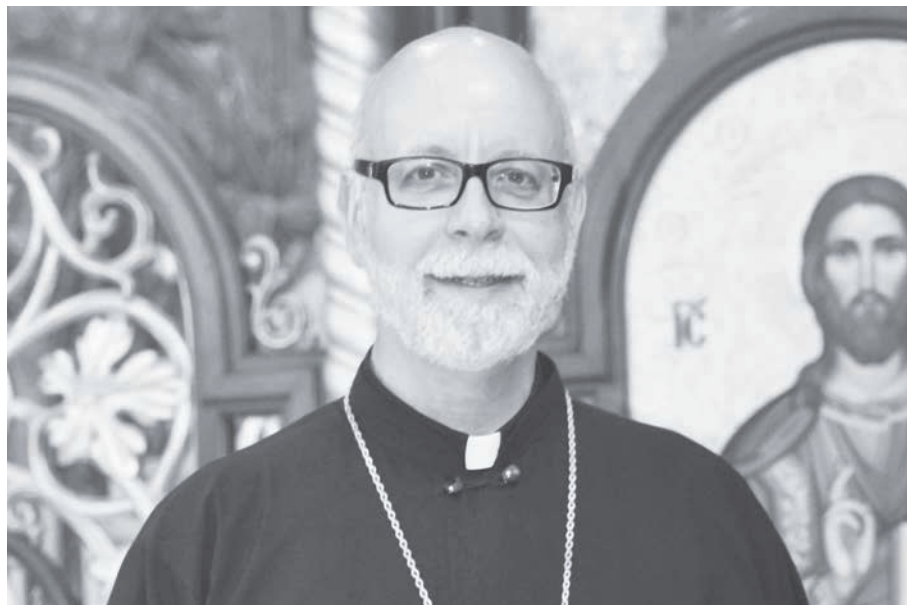

Владика Павло Хомницький: «Пам'ятайте, що з народженням Христа перемагається всякий страх і сумніви»

Сьогодні особливо звертаюся своїми думками та молитвами до тих українських моряків, які переживають не лише ізоляцію на своїх суднах, а й фактичне ув'язнення у в'язниці. Ми не забули про Вас, і я молюсь до Пресвятої Богородиці, щоб вона дала вам сили витримати це неймовірне випробування. У цьому запевнив у своєму Різдвяному привітанні керівник департаменту Морського апостоляту Української Греко-Католицької Церкви владика Павло Хомницький.

«Наближаючись до святкування дня народження нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, запевняю в моїх молитвах за всіх вас, хто працює на торгових суднах, розкиданих світовим океаном, а також за Ваші сім'ї вдома в Україні, які гостро відчують вашу відсутність у цей час пандемії Covid-19 і особливо зараз, в часі Різдва. Нехай Богородиця покриє Вас своїм могутнім Омофором, дасть вам терпіння і направить вас безпечно до своїх домівок та сімей, коли дозволять обставини», – йдеться у Різдвяному зверненні.

Єпископ пригадав, що народження Ісуса теж глибоко вплинуло на життя тих, хто був його свідком. Зокрема Йосиф і Марія були звичайною парою, яка готувалась до нормального подружнього життя, поки ангел Господній не відвідав їх і не змінив усі їхні плани. Пастухи влаштувалися на звичайну, спокійну ніч біля своїх отар, коли ангели раптово заповнили небо над ними, порушуючи їхній сон. І волхви в далекій Персії зосереджувались на своїх книгах і телескопах, коли одинока, яскрава зірка змусила їх вирушити в далеку подорож. За його словами, звістка про народження Ісуса не лише перервала життя цих людей, а й повністю перевернула їх. «Але кожен з них прийняв це несподіване вторгнення у своє життя, не скаржившись і не впадаючи у відчай. І завдяки цьому вони були винагороджені великим даром: привілеєм бути першими людьми, які пізнали Сина Божого во плоті!» – наголосив він.

Пандемія, яка зараз поширюється по всьому світу, – пише архиєрей, – також може розглядатися як несподіване та небажане вторгнення у наше життя. Це теж глибоко змінило все наше життя. Через це ми не можемо подорожувати до своїх домів і бути зі своїми близькими в цей особливий час року, коли наші думки звертаються до них. Багато з нас буквально потрапляють у пастку на своїх кораблях, не можуть залишити їх і не можуть спілкуватися з родинами та друзями. Ми сповнені безпорадності та безнадії. Дуже часто запитуємо: «Коли все закінчиться?»

«Не впадаймо у відчай. Візьмімо приклад з Йосифа та Марії, пастухів та волхвів, які не зневірилися, а навпаки, прийняли зміни у своєму житті з терпінням та смиренням. І через це вони були винагороджені. Ми теж будемо нагороджені миром і благословенням новонародженої дитини-Христа, якщо проявимо терпіння та наполегливість у цей важкий для всіх нас час», – заохочує владика Павло.

«Пам'ятайте, що з народженням Христа перемагається всякий страх і сумніви, проганяється вся темрява і холод, залишаються лише світло, тепло, надія і любов новонародженого Емануїла. Бо з нами Бог! Нехай новонароджений Син Божий благословляє, направляє та захищає кожного з вас, ваші сім'ї та судна, на яких ви працюєте», – побажав на завершення керівник департаменту Морського апостоляту УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

Владика Володимир: «Різдво – це день, коли Божа любов входить в історію людського життя»

Впродовж свого життя на землі Ісус зазнав багато терпінь, які завершилися вже Його смертю на хресті. Тим самим Христос показав велику Божу любов і солідарність з кожною людиною: з тобою і зі мною. На цьому наголосив Преосвященніший Володимир, єпископ-помічник Львівської архієпархії під час проповіді до вірних в Архикатедральному соборі св. Юра.

«Загалом різдвяний час є дуже радісним, бо сповнений багатьма гарними традиціями: ялинки, колядки, вертеп, свята вечере, зустріч з різними людьми», – зазначив архиєрей і додав: «Видається, що у події вочлчення Божого Сина не мало бути місця для якихось страждань чи прикросців. Проте у Євангелії довкола події Різдва чуємо багато драматизму».

Владика Володимир зауважив, що Матей розпочинає Новий Завіт свідцтвом про родовід Ісуса Христа, який є паспортом Ісуса з Назарету, хоч нам важко його сприймати, бо імена родоvodu є чужими для нашого слов'янського вуха. Проповідник пригадав, що на Сході в деяких культурах є звичай зберігати книги з іменами цілих поколінь певної родини. На його думку, це допомагає усвідомити, що історія людини є більшою від неї самої.

Перераховані Матеем особи, каже архиєрей, не були ідеальними, а радше грішними і немічними. Та й люди би дуже скоро їх осудили. Проте він наголошує, що Бог діє по-іншому. «Бог обирає людину, щоб через неї прийти у світ у своєму Сині. В особі Богородиці з Ісусом б'є нове джерело. Таким чином месія очищує всіх, кого любить і дарує спасіння», – сказав він.

Владика Володимир звертає увагу вірних на кількох викликах з якими зустрілася Пресвята Родина. По-перше, вагання і сумніви Йосифа. Він вагається і хоче покинути Марію, бо не має причетності до дитини. За словами проповідника, Йосиф як тесля мав точно математичне думання. Ця ситуація не входила у рамки його уяви, що Марія вагітна. Він водночас сумнівається і боїться вигнати Марію. Ангел каже йому: «не бійся!» А праведна людина нікого не засуджує, тому Йосиф остаточно віддається Божому проводу. Відтак сон Йосифа відкриває дорогу в майбутнє.

Наступний виклик для Йосифа з Марією – час народжувати. Ніхто їх не приймає до дому й Ісус народжується в стаєнці. «Ми оспівуємо ясла і стаєнку в наших колядках, прославляємо у вертепах і прикрашаємо у різдвяних шопках в наших помешканнях, але будьмо відвертими, що ніхто з людей не хотів би жити у стайні, бо там панує специфічна атмосфера», – зауважив єпископ-помічник Львівської архієпархії.

Ще один виклик – позиція Ірода люто вбивати малих дітей. Відтак Пресвята Родина змушена втікати до Єгипту, щоб врятуватися.

«Так багато зараз є хворих людей і тих, хто далеко від своєї родини. Проте різдвяні свята показують, що Бог нас дуже любить. Різдво – це день, коли Божа любов входить в наше людське життя і в нашу історію. Любов є нашим ідентифікаційним номером. Саме те, що Бог стає людиною – це те, що вже ніколи і ніхто не зможе змінити», – переконаний проповідник.

«Коли шукаємо людину, то знаходимо Бога, а коли прагнемо Бога, то дорога поведе до людини. Наш Бог є Емануїлом – той, хто з нами. Як я це розумію? Чи Він є моїм Богом?» – закликав задуматися владика Володимир.

Духовна велич Львова

Папа до молоді Тезе: Не сійте недовіру, будьте призвичаєні до надії

«Не належте до тих, що сіють відчай, викликають постійну недовіру, яка могла би нейтралізувати силу надії, дарованої нам Духом воскреслого Христа», – такий заклик Папи Франциска знаходимо у посланні, яке від його імені Державний секретар Святого Престолу кардинал П'єтро Паролін надіслав учасникам передноворічної зустрічі молоді, яку щороку організовує екуменічна спільнота з Тезе.

Як відомо, напередодні нового року молодь з усіх кінців Європи та з деяких країн інших континентів повинна була зібратися на 43-те Паломництво довіри на землі в італійському місті Торіно. Але свої корективи в ці плани вніс спалах пандемії коронавірусу, тому зустріч в Торіно

перенесено на наступний рік. Натомість цьогорічне паломництво «перемістилося» на віртуальну платформу, збираючи юнаків і дівчат різних конфесій на молитву та роздуми від 27 грудня по 1 січня.

«Папа радий також і цього року думками та молитвою єднатися з вами», – читаємо в посланні, що в контексті ситуації, яка склалася в медичній сфері, схвалює «винахідливість й уяву молоді», які хоч перебувають на віддалі, але поєдналися завдяки можливостями, які дають сучасні засоби комунікації.

Святіший Отець заохочує молодь дозволити на те, аби «ця надія оселилася в них», вливаючи відвагу «іти за Христом, спільно трудитися для нездолених і разом з ними, а особливо з тими, які змагаються з труднощами теперішнього періоду». Кроком на дорозі надії вже є сам факт, що юнаки й дівчата, хоч віртуально, але таки зустрічаються, бо «ніхто не може долати життєві виклики в ізоляції», потрібна «спільнота, що допомагає нам». З цього випливає заохочення наповнятися надією, яка «смілива, вміє скеровувати погляд поза особисті зручності, малі гарантії та компенсації, що звужують горизонт, аби відкритися на великі ідеали, що вчиняють життя прекраснішим і гідним».

«Зумійте і надалі протягом цього року розвивати культуру зустрічі та братерства, та разом прямувати до горизонту надії, відслоненого Христовим воскресінням», – таким є завершальне побажання Папи.

Vatican news

В Івано-Франківську випускники спеціальних шкіл-інтернатів отримали «валізи в майбутнє»

Випускники 2020 року з Долинської, Печеніжинської, Рогатинської та Солотвинської спеціальних шкіл-інтернатів отримали довгоочікувані «валізи в майбутнє». Сталося це 27 грудня в катехитичному центрі, що поряд з архикафедральним собором Воскресіння Христового в Івано-Франківську.

Мальтійська служба допомоги у рамках акції «Святий Миколай іде до сиріт» вже втретє організує благодійний проект, який має на меті забезпечити випускників інтернатів речами першої необхідності у самостійному дорослому житті за межами інтернату.

Вперше така акція була реалізована у 2018 році для 18 випускників Печеніжинської школи-інтернату. Із кожним роком до акції залучали нові школи-інтернати, тож у травні 2020 року вже 43 випускники Долинської, Печеніжинської, Рогатинської та Солотвинської спеціальних шкіл-інтернатів мали отримати свої валізи в майбутнє. Проте пандемія та карантин змусили нас відтермінувати акцію. Тому на початку листопада разом з акцією «Святий Миколай іде до сиріт» ми розпочали й акцію «Валіза в майбутнє».

Щоб долучитися до акції, усі охочі могли принести нові товари з переліченого нижче списку або скласти грошову пожертву в офісі Мальтійської служби допомоги. За зібрані кошти Мальтійська служба допомоги підготувала для випускників «валізи в майбутнє». Така валіза містить у собі постільну білизну, ковдру, покривало, плед, рушники, спальний мішок, набір посуду, сковорідки, праску, чайник,

фен, набір інструментів та предмети особистої гігієни – ті речі, якими ми, власне, користуємося щодня.

У рамках акції у травні 2019-го для 35 випускників Печеніжинської, Рогатинської, Перегінської та Солотвинської шкіл-інтернатів було передано в руки валізи з речами першої необхідності для самостійного життя поза межами школи-інтернату.

Від старту проекту третій рік поспіль ми цікавимося подальшим місцем перебування випускників інтернатів, які брали участь в акції. Так, згідно з даними керівництва Долинської, Печеніжинської, Рогатинської та Солотвинської спеціальних шкіл-інтернатів, серед 34 випускників 2019 року двоє дітей працюють у сільському господарстві, 26 дітей навчаються у середніх та вищих навчальних закладах та шестеро дітей мають інвалідність, не можуть навчатися і проживають у спеціальних закладах чи перебувають під опікою.

Мальтійська служба допомоги

25-річчя сайту Vatican.va: тоді – зерно, сьогодні – сторожа пам'яті

Гаряче прагнені святим Іваном Павлом II, сторінки сайту vatican.va народилися 25 грудня 1995 року, вперше дозволивши відразу та на глобальному рівні ділитися текстами папського магістеріуму. Через 25 років у новій комунікаційній системі Святого Престолу сайт залишається невичерпним джерелом інформації. Думками про це ділиться префект Дикастерії в справах комунікації.

– Ми живемо в настільки забудькуватому часі, що іноді забуваємо власну історію. Тому річниця є важливими: саме щоби згадати. І ще символічними є круглі річниця: вони виправдовують терпеливість часу, що дозволяє речам зростати, міцніти, даючи актові спогадування присмак майбутнього.

На Різдво двадцять п'ять років тому народився сайт [Vatican.va](http://vatican.va). Від сьогодні, – писали тоді журналісти, – Наступник святого Петра має нову мережу, щоби рибалити в усьому світі. Хоча це й було не зовсім так. Правда є такою, що тоді це було «лише» зерно; вкинуте на новий ґрунт, на новому «континенті».

Але сьогодні, через чверть століття, з цього скромного й пророчого початку, [Vatican.va](http://vatican.va) є чимось більшим, ніж мережею. Це місце спільної, багатомовної, доступної для всіх пам'яті, інтегроване з комунікаційною системою Святого Престолу – Радіо Ватикану, Vatican News, «L'Osservatore Romano», Бюлетенем прес-центру, акаунтами Папи та ватиканських медіа у соцмережах. Те, що тоді було лише сторінкою, щоби вперше поширити в інтернеті послання Папи «Urbi et Orbi», сьогодні є першочерговим і безпосереднім джерелом всього магістеріуму. Те, що тоді було, під певним оглядом, революційним рішенням, сьогодні є дійсністю, що закликає нас як до підсумків, так і до проектування.

А посередині – наша історія, а також присутнє майбутнє, ще все для написання: для радіо, якому наступного року сповниться 90 років, для «L'Osservatore romano», яке щодо років, то сповняє 160,

для Дикастерії в справах комунікації, якій років лише 5. Посередині – історія чоловіків і жінок, які прийняли виклик, робітників першої та останньої години, маленьких слуг, покликаних, однак, виконати завдання, що виходить за межі їхньої особистої та колективної історії: досягти людей, де б вони не перебували, промовляти мовою, якою вони говорять, основою технології в проекті, який їх перевищує, надавати їм сенсу, не піддаючись ілюзії, що достатньо їх самих, не втрачаючи почуття меж.

Мережа служить для того, щоб сполучувати, щоб сприяти взаєминам. Комунікувати означає шукати, також і вперто, стосунків. А ці стосунки і є простором, який населяємо.

Покірною амбіцією, дитям якої є [Vatican.va](http://vatican.va), є збудувати мережу, що визволяє, на протидію тим, які поневолюють, мережу, що є сторожем пам'яті, на протидію *curio dissolvi* (прагненню розчинитися) в забудькуватій теперішності; мережу, що буде спільною, а не лише сполучення, мережу, яка розповідає всю правду про історію, а не вдовольняється лише частковою загальною реконструкцією.

Ділитися – ось ключове слово, провідна зоря. Ділитися мисленням Папи, його словами, його повчаннями. Зробити їх доступними для всіх. Відзначення цієї річниця допомагає нам всеохоплююче збагнути пройдений шлях, його красу, його труд, його провіщення дороги, яка попереду. Яка ніколи не буде пройденою до кінця. Спогадування про народження нової речі також каже нам про те, що цифровий світ не є ready made. Не є незмінним.

Належить до людей доброї волі провадити його до добра. Належить також і нам, як повторює Папи Франциск, використовувати його для того, щоб будувати кращі нагоди для зустрічі та солідарності між усіма, і це є добра річ, Божий дар (пор. Послання на 48-й День суспільних комунікацій).

Paolo Ruffini, Vatican news

Святий Престол: доступ до вакцинації – питання справедливості

Ватиканська комісія Covid-19 у співпраці з Папською академією «За життя» опублікувала документ під назвою «Справедлива вакцина для всіх. 20 кроків до справедливішого та здоровішого світу», в якому подані основні елементи забезпечення того, щоб відповідь на пандемію, включаючи вакцинацію, сприяла побудові справедливішого суспільства.

Папа Франциск неодноразово вказував на необхідність забезпечити всім рівний доступ до вакцини проти Covid-19. «Якщо існує можливість лікування хвороби за допомогою лікарства, воно повинно бути доступним кожному. В іншому випадку твориться несправедливість», – підкреслив Святіший Отець, звертаючись до представників фундації «Фармацевтичний банк», яких він прийняв на аудієнції 19 вересня 2020 року. У своєму рідвяному посланні «Urbi et Orbi» Папа підкреслив, що для того, аби пролити світло серед цієї пандемії та принести надію всьому світові, вакцини «повинні бути доступними для всіх... особливо для найуразливіших і потребуючих в усіх регіонах планети». Ці принципи справедливості, солідарності та включення повинні бути основою будь-якої конкретної дії у відповідь на пандемію.

У процесі забезпечення універсального та справедливого доступу до вакцини потрібно враховувати не тільки останній етап її застосування, але й увесь «життєвий цикл». Саме це спонукало авторів документа висвітлити етичні аспекти вакцини на різних етапах її «подорожі», починаючи від виробництва до затвердження і застосування.

Перше питання, яке часто порушується стосовно виробництва вакцин, стосується біологічних матеріалів, що використовуються для їхньої розробки. Згідно з наявною інформацією, лише деякі вакцини, які готові до затвердження або застосування, використовують на різних етапах процесу клітинні лінії, що походять з добровільно абортів плодів, тоді як інші застосовують їх в обмеженому обсязі в окремих лабораторних дослідженнях. В цьому контексті представники Ватиканської комісії Covid-19 вказують на деякі напрями, подані в «Заувазі щодо моральності використання деяких вакцин анти-Covid-19», опублікованій Конгрегацією віровчення 21 грудня 2020 року. Зазначається зокрема, що охорона громадського здоров'я не може виправдовувати добровільний аборт з метою отримання клітинних ліній для виробництва вакцин. Проте існують різні ступені відповідальності. Серйозні причини можуть бути морально пропорційними, щоб виправдати використання такого «біологічного матеріалу».

Посилаючись на зауваги Папської Академії «За життя», опубліковані 2005 та 2017 року, автори документа підкреслюють, що «всі клінічно рекомендовані щеплення можна використовувати з чистим сумлінням, і що використання таких вакцин не означає жодної співпраці з добровільним перериванням вагітності».

У документі звертається окрему увагу на питання патентів на вакцини. З одного боку, фінансування досліджень відбувалося як з боку держав, так і з боку приватних структур. Тому можна говорити про вакцину як «загальне благо». Але з іншого боку, мова йде людський винахід, що піддається економічному розгляду, що дозволяє відшкодувати витрати на дослідження та ризику, на які пішли компанії. Проте, враховуючи її функцію, доцільно розглядати вакцину як благо, до якого повинен мати доступ кожен, відповідно до принципу універсального призначення дідь.

У галузі медицини та охорони здоров'я, як зазначається в документі, етично неприйнятним є вважати комерційний зиск єдиною метою. Інвестиції в медичну сферу повинні знайти найближчий сенс у людській солідарності.

Важливо також подолати логіку «націоналізму вакцин», тобто спроби різних держав якнайшвидше отримати вакцину й забезпечити нею своїх мешканців, вважаючи це певною формою престижу і переваги. Промислове виробництво вакцини може стати нагодою для співпраці між державами, фармацевтичними

компаніями та іншими організаціями, щоб виробництво могло одночасно здійснюватися в різних частинах світу.

Стосовно критеріїв розподілу й забезпечення доступу до вакцини, то автори документа вказують на пріоритет професійних категорій, що надають основні послуги. Мова йде, зокрема, про медичний персонал, професії, що вимагають контакту з громадськістю, а також вразливі групи населення (літні люди або особи з особливими патологіями). Тут залишаються ще невіршені питання, наприклад, визначення порядку щеплення у тій самій групі ризику, тощо.

Щодо порядку забезпечення вакциною на міжнародному рівні, то автори документа цитують слова Генерального директора Всесвітньої організації охорони здоров'я Тедроса Гебреїсуса, який у серпні цього року зазначив, що «пріоритетом повинно бути щеплення певних людей у всіх країнах, а не всіх людей у певних країнах». Слід уникати того, що деякі країни отримують вакцину пізно через попередні масштабні закупівлі багатшими державами.

Автори документа ще раз повертаються до питання моральної відповідальності вакцинації, вказуючи на тісний взаємозв'язок між особистим здоров'ям та загальним здоров'ям населення. Вони не підтримують відмову від вакцини з причини, коли у випадку відсутності альтернативи довелося б «шукати користі в наслідках добровільного аборту». Як стверджується в «Заувазі» Конгрегації віровчення, за дотримання чітких умов, використання таких вакцин «можна вважати морально прийнятним». В документі зазначається, що в даному випадку мова йде лише про пасивну матеріальну (а не формальну) співпрацю, оскільки вона є непрямою і віддаленою, враховуючи намір, що лежить в основі вибору, відсутність зв'язку між тамтою подією та обставинами, в яких перебуваємо сьогодні. «Тому критерії, які би вчиняли її етично недопустимою, не є зобов'язуючими», – підкреслюється в документі.

Така відмова, як підкреслюють представники ватиканських установ, може серйозно збільшити ризику для здоров'я населення. З одного боку, ті категорії, яких не можна щепити (наприклад, у випадку імунідепресії), для того, аби уникнути зараження, можуть розраховувати лише на охоплення вакциною інших (та на імунітет інших). З іншого боку, захворювання спричиняє збільшення кількості госпіталізації з подальшим перевантаженням для систем охорони здоров'я, через що утруднюється доступ до медичних послуг у випадках інших патологій та планового лікування.

На завершення автори документа «Справедлива вакцина для всіх. 20 кроків до справедливішого та здоровішого світу» перелічують завдання та конкретні поради щодо дій, спрямованих на отримання безпечної й ефективної вакцини проти Covid-19, аби лікування було доступне всім, а особливо найбільш уразливим. Серед цих завдань – етично-наукове оцінювання, в рамках якого необхідна співпраця з провідними організаціями, які розробляють, оцінюють та постачають вакцини; глобальна допомога, що враховує місцеві ситуації; партнерство і співпраця як в межах Церкви так і з різними міжнародними установами; поглиблення розуміння Церкви, що прагне захищати людську гідність; служіння Церкви задля «зцілення світу», сприяючи тому, аби всі мали доступ до якісних вакцин і лікування.

Книга «Ключі царства» вперше вийшла українською

На переклад рідною мовою книжки «Ключі царства» Арчибалда Кроніна український читач чекав уже давно. Знаково, що він з'явився в цей непростий для нас час, адже це сильна життєстверджуюча історія, яка надихне віруючих і невіруючих.

«Ключі царства» – розповідь про життя скромного і відданого шотландського священника Френсиса Чізгольма. Його індивідуальність і безпосередність не до вподоби більшості духовенства. Щоби позбутися «незручної» особи, отця Френсиса відправляють у Китай. Його місіонерська праця не припинялася ні на мить упродовж 30 років, незважаючи на громадянську війну, бідність, хвороби та вороже ставлення керівництва.

Ця книжка є відповіддю на одвічне питання: «Чи варто надавати перевагу добру і принципності, якщо вони і так не цінуються ні в Церкві, ні в світі? Якщо лаври і блага все одно підхоплять лицемірні спритники?» Арчибалд Кронін відповідає на це питання історією цілого життя свого головного героя, сторінка за сторінкою заховаючи в нього читача.

«Ключі царства» – світовий бестселер, який вийшов у 1941 році, але є понад часом. І свіжі відгуки на Amazon є тому підтвердженням. Це сучасна класика, яка є улюбленою книжкою багатьох людей. Хтось перечитує її, коли потребує підтримки, хтось, діставши у спадок від бабусі, запитує: «Чому?! Чому я раніше не прочитав цієї книги?»

Через три роки після публікації роман «Ключі царства» екранізували. Фільм був висунутий на премію «Оскар» у чотирьох номінаціях, зокрема за найкращу чоловічу роль. Френсиса Чізгольма зіграв оскаронісний голлівудський актор Ігері Пек.

Світ кіно став відкритий Кроніну завдяки його несамовитій майстерності зображення характерів персонажів. Загалом екранізовано дев'ятнадцять його творів (майже половина доробку).

Арчибалд Кронін товаришував зі славетними людьми кінематографа – Чарлі Чапліном, Лоуренс Олів'є та Одрі Хепберн, старшому синові якої він став хрещеним батьком. Народжений у Шотландії, лікар за освітою, А.Кронін багато подорожував (наприклад, до Індії як корабельний хірург, згодом – до США, коли за його творами почали знімати голлівудські фільми). Багато з його книг є бестселерами. Деякі з романів і нарисів віддзеркалюють його власну медичну кар'єру, з вагомими для нього драматичним реалізмом, романтикою та суспільною критикою. Все це читач побачить і в романі «Ключі царства». Книжка вийшла у видавництві «Свічудо».

Повідомила Світлана Бабинська

Понад 5 тисяч захисників України отримали гостинці від святого Миколая завдяки жертводавцям Гарнізонного храму

Упродовж 18 та 19 грудня завдяки жертводавцям і парафіянам Гарнізонного храму святих апостолів Петра і Павла у Львові вдалося відвідати з гостинцями понад п'ять тисяч захисників України. Акцію «Миколай для військових» традиційно організовує Фундація святого Миколая спільно з капеланами Центру військового капеланства Львівської архієпархії УГКЦ.

Цьогоріч святой Миколай відвідав:

- родини загиблих Героїв України;
- курсантів Національної академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного;
- учнів ліцею імені Героїв Крут;
- захисників України, що перебувають у зоні проведення Операції об'єднаних сил;
- військовослужбовців строкової служби у 184-му Навчальному центрі при НАСВ (смт Старичі);
- військовослужбовців строкової служби військових поселень Яворівського полігону;
- військовослужбовців та працівників у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону;
- військовослужбовців 2-ї Галицької бригади Національної гвардії України;
- військовослужбовців Львівського прикордонного загону;
- військовослужбовців Військової служби правопорядку ЗСУ;
- військовослужбовців 1-го об'єднаного батальйону Держспецтрансслужби;
- військовослужбовців Повітряного командування «Захід» ЗСУ.

Душпастирі Центру військового капеланства висловлюють щире вдячність парафіянам Гарнізонного храму, жертводавцям і людям доброї волі, які підтримали щорічну акцію «Миколай для військових»: «Нехай Господь Бог благословить та винагородить ваші добрі справи, а святой Миколай опікується вашими родинками».

За матеріалами Kapelanstvo.info

Декілька фактів про Різдво, які змінять ваш підхід до святкування

Клайв Льюїс дуже коротко і влучно описав Різдво: «Син Божий став людиною, щоб люди могли стати синами Божими».

Зараз щораз більшої популярності набуває проєвропейська традиція дарувати подарунки на Різдво. І справді, ми любимо дарувати та отримувати подарунки – так висловлюємо взаємну любов. Та Бог показав цей приклад піднесенням нам найбільшого дару: «Бог бо так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а жив життям вічним» (Ів. 3, 16).

Священна сторона Різдва зосереджена на Ісусові, чиє ім'я означає «порятунок». Ангел сказав Йосифу про Марію: «Вона породить Сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо він спасе народ свій від гріхів їхніх» (Мт. 1, 21).

Один письменник зазначив: «Якби нашою найбільшою потребою була інформация, Бог послав би викладача. Якби нашою найбільшою потребою були технології, Бог послав би нам вченого. Якби нашою найбільшою потребою були гроші, Бог послав би нам економіста. Але оскільки нашою найбільшою потребою було прощення, Бог послав нам Спасителя».

Священна сторона Різдва фокусується на тому, як Йосиф і Марія були змушені подолати 76 миль з Назарета до Вифлеєму, щоб заплатити податок і пройти перепис – для виконання пророцтва. «Вифлеєм» перекладається як «дім хліба». Зважте на цікавий факт: Ісус – Хліб Життя, що живить духовні потреби голодуючого людства, повинен був народитися саме в Вифлеємі.

Святе Письмо також оповідає про те, як Бог відкрив народження Спасителя пастухам і мудрецам – людям, які перебувають на протилежних кінцях соціального спектра. Волхви були багатими вченими, про що свідчать принесені ними дари; пастухи – неосвічені і бідні, і не принесли жодних дарів, крім свого поклоніння.

Ісус був і добрим Пастирем, і наймудрішим зі всіх, які коли-небудь жили (навіть більшим за Соломона: «Цариця півдня стане на суді з цим поріддям і його засудить, бо вона прибула з кінця світу, щоб побачити мудрість Соломона, а тут є

більше від Соломона!» (Мт. 12, 42).

І суть проста – Ісус прийшов, щоб врятувати тих, хто знаходиться на обох кінцях соціального спектра, і всіх, хто між ними.

Хтось влучно зауважив: «Важливо, щоб важливе завжди залишалося важливим!» Так легко «загорнутися» в усі наші покупки, прикраси, готування святкового столу, що можна просто забути про «головного героя» Різдва.

А ще хтось помітив: «Той, у кого немає Різдва в серці, ніколи не знайде його під ялинкою». Матеріальні речі дають нам тільки тимчасовий емоційний трепет, який зникає.

Можливо, вас здивує, що слово «Евене-зер» з'явилося в Біблії задовго до того, як Чарльз Діккенс використав його в своєму класичному романі 1843 року «Різдвяна пісня». У цій історії це ім'я отримав злий лихвар, який ненавидів Різдво й отруював радість своїм клієнтам та родичам, які святкували його. У Біблії ж Евенезер – назва древнього міста в Ізраїлі: «Слово Самуїла було для всього Ізраїля. Того часу вибрали філістимляни на Ізраїля війною, й ізраїльтяни виступили на війну проти філістимлян та й отаборились при Евен-Езері; а філістимляни отаборились під Афеком». (І Сам. 4, 1). «Філістимляни ж забрали ковчег Божий і принесли його з Евен-Езеру до Ашдоду» (І Сам., 5, 1). Ця назва щодо священного каменя, який пророк Самуїл спорудив у пам'ять про місце, де Бог надприродно втрутився в битву проти філістимлян. Христос – наш Камінь допомоги – Скала Століть і Наріжний Камінь, на якому ми будуємо своє життя.

Як би ми не любили казки, ми не можемо дозволити собі ігнорувати або забувати священну сторону Різдва. Хоча є багато хороших фантастичних історій, але історія Христа, як і раніше – факт! Так що це просте нагадування повернутися до Вифлеєму, знову відвідати Марію та Йосифа в хліві, схилитися перед Месією в яслах, поклонитися разом із пастухами та мудрецами, співати з ангелами і святкувати таку важливу подію – Бог послав нам Спасителя. Наше святкування Різдва має бути наповнене Христом!

Екзорцизм і медицина

В теперішній стрімкий і буремний час спостерігається зростання демонічної активності. Це, зокрема, відзначає отець Вінсент Лемперт. За цих обставин актуально стає проблема сутності та виживання людини в сучасному світі, збереження її здоров'я та подовження тривалості повноцінного і креативного життя.

Валеологія, як наука про здоровий спосіб життя, виділяє три начала здоров'я людини: фізичне, психічне та духовне. Останнє є вивом традицій, способу мислення, світогляду та буття, що виробилися віками у даному соціумі. Напевно, тому духовна складова є на вершині «піраміди здоров'я» і підпорядковує собі дві інші.

А тепер розглянемо погляд релігії на цю річ. Заангажованість сучасної людини нагальними щоденними потребами і проблемами віддаляє її від осмислення свого життя і призначення, віддаляє її від Бога, усамітнюючи її. Цю духовну порожнечу прагнуть замінити інші – злі духи, демони – слуги сатани. Проблема боротьби добра і зла існує споконвіків як в матеріальному, так і в духовному житті.

Апостол Павло у 1-му посланні до Солунян вказує: «А сам Бог миру хай уповні освятить Вас; і хай непорочно збережуть цілісним Ваш дух, і душу, і тіло до приходу нашого Господа Ісуса Христа». Тут засвідчено необхідність уповання людини на милість Господню, оскільки людина створена по «образу і подобию Божім».

Стосовно людської душі святий Афанасій пише, що «це сутність мисленна (розумна), безтілесна і безсмертна». А відтак в Євангелії від Матея знаходимо: «Не лякайтесь тих, хто тіло вбиває, а душі вбити не може; але бійтесь більше того, хто і душу, і тіло ваше занапастить в геєні».

Постає питання: що являє собою дух? Дух спрямовує людину до сопричастя та співіснування з Богом. Дух – життєдайна сила; він потрібен для існування фізичного тіла людини. Про людську смерть сказано: «Порох повернеться в землю, де він і був, а дух повернеться до праведного Бога» (Прип. 12:7)

В такий спосіб це ще раз засвідчує, що дух оживотворяє душу, служить вектором руху її до Бога. Ось чому дух оселяється в людині в момент покаяння, а душею людина володіє з народження.

Псалом 104:29 засвідчує: «Якщо забираєш у них дух, вони гинуть і повертаються в прах». Це підтверджує архиважливе значення духа для буття людини.

Існування у світі протилежностей – добра і зла, світла і темряви, правди і брехні – наводить нас на думку про існування добрих та злих духів. З покаянням в людині оселяється добрий дух. Але за відсутності бажання жити за законами Божими, коли людина грішна, а ще більше, якщо наворачтається на свій гріх повторно, в неї вселяється злий дух.

Саме одержимі злим духом складають проблему суспільства та сім'ї. А тому Господь наш Ісус Христос каже: «Я – двері; хто увійде крізь Мене – спасеться». Саме віра в Бога – єдиний шлях звільнення від одержимості злим духом. Так, у Євангелії від Матея знаходимо: «А тих, хто вірує, супроводити будуть ознаки такі: у ім'я моє демонів будуть вигонити». Це останнє стосується діяльності екзорцистів.

Екзорцизм в перекладі означає зцілення від одержимості злим духом. Він існує з давніх-давен і пройшов тривалий шлях еволюції та розвитку.

У дохристиянську еру прообразом екзорцизму слугувало шаманство. Перші християни у силу своєї великої віри були «малими екзорцистами».

Боротьбу зі злим духом знаходимо і в інших релігіях, зокрема, в протестантстві. А в ісламі обряд екзорцизму носить назву «вигнання джина». Згадку про обряд екзорцизму знаходимо у «Великому Требнику» Петра Могили від 1646 року.

На заході обряд екзорцизму існує з 1614 року і з деякими удосконаленнями зберігся до наших днів та полягає у вигнанні злих духів – слуг сатани.

Проте екзорцизм не завжди може зарадити оздоровленню людини. Це стосується людей з психічними розладами. Зумовлено воно тим, що тут проблема – не в одержимості злим духом, а в психічній сфері, у розладах психічної складової здоров'я людини. Цей контингент хворих потребує фахової психіатричної допомоги.

Яскравим прикладом останнього може служити історія хвороби Аннелізи Мішель, що жила у XX столітті, у котрій було діагностовано епілепсію. Тодішнє лікування судом – основного вияву епілепсії – було малоефективним. Тому батьки її подалися до екзорцистів. Було проведено 67 сеансів обряду екзорцизму, але, попри то, вона танула на очах і померла. І такі випадки були не поодинокі. А тому у 1984 році священники Східної Німеччини переглянули обряд екзорцизму. У 1999 році у Ватикані, вперше від XVII століття, відбувся перегляд обряду екзорцизму, де від священника-екзорциста вимагалася медична освіта.

Владика Йосафат (Мошчич) стверджує, що зцілення від одержимості злим духом може настати і від ширшої молитви особи. Це ще раз засвідчує силу правдивої віри на те, що перші християни істинно могли бути «малими екзорцистами».

Сьогодні ставити нові виклики екзорцистам. Для вирішення цих нагальних проблем у 2011 році в катехитичному центрі монастиря святого апостола Андрія у Заріччі, що на Надвірнянщині, відбувся з'їзд священників-екзорцистів. Було делеговано 15 священників з п'яти єпархій.

Неможаючи оминати в цій короткій оповіді отця-екзорциста Василя Вороновського, монаха-студита з храму святого Михаїла, що у Львові. Він кількома роками раніше відійшов у вічність. Але zostалися безліч людей, зцілених ним від опанування злим духом за десятки років творення ним обряду екзорцизму.

Слід зазначити, що отців-екзорцистів відзначає глибока віра в Бога, висока моральність, внутрішня культура та щира любов до ближнього.

*Олег Прийма, канд. мед. наук, Ph.D., доцент
Богдан Завідняк, доктор філософії, Ph.D., доцент*

Спробуйте побачити це на Різдво

Свято Різдва говорить нам, ким є Бог і як Він, шануючи нашу гідність та свободу, входить у наше життя.

Сучасники Ісуса Христа фактично не змогли розпізнати присутності Бога в людській особі. Ірод, що був царем, хотів Його вбити; священники, які приносили жертву Богові, залишилися просто байдужими; книжники, які вивчали писання, знали, де має народитися Месія, та навіть не відреагували на цю подію.

Апостол Матей каже, що принесли дари і склали найвищу пошану народженому Ісусові язичники, а дізнавшись, що Ірод хоче вбити Ісуса, повернулися додому іншою дорогою.

Це засвідчує, що зустріч із Христом не може залишити нікого байдужим. Ця подія ділить життя на двоє: до зустрічі з Ісусом, і після цього. В часі Різдвяних свят запитайте себе: чи ми зустрічаємося з цікавою розповіддю, відомою з дитинства, про народження Ісуса, а чи з Євангелієм – доброю новиною – про те, як Бог любить кожного – тебе і мене. А також із розповіддю про те, яким Він є непередбачуваним, як Він діє.

Тому так важливо вдивлятися в мудреців, які, керовані зорею, прийшли, щоб зустрітися з Живим Богом, який назавжди змінить перспективу нашого життя.

Матеріали колонки приготувала Наталія Павлишин

Священик Львівської архієпархії став доктором католицького богослов'я

27 листопада у вічному місті Римі «народився» новий доктор католицького богослов'я – о. д-р Руслан Сідельник.

В часі світової пандемії Covid-19 у Папському Григоріанському університеті відбувся захист докторської дисертації на тему «Ідентичність, іконічність та духовність одруженого пресвітера в Українській Греко-Католицькій Церкві». Керівником роботи о. Руслана був ієрм. Павульрадж Майкл, ТІ (Pavulraj MICHAEL, SJ), президент Інституту духовності Папського Григоріанського університету.

Новизною дослідження стало представлення особи одруженого священика, характерної для УГКЦ, у світлі його душпастирства. У докторській праці автор пояснює деякі моменти подружнього та сімейного життя священика через приклад стосунків із дружиною та дітьми, а також розказує про їхнє значення для парафіяльної спільноти. Отець Руслан, використовуючи різні типи аналізу у своїй науковій роботі, розкриває сімейне та духовне батьківство одруженого священика.

У часі презентації свого дослідження докторант розділив його на три частини. В першій частині показав деякі найважливіші події в історії УГКЦ у ХХ ст., зробивши основний акцент на особах трьох священномучеників – одружених єпархіальних священиків – отців Романа Лиска, Миколи Цегельського та Омеляна Ковча. У другій частині зосередив увагу на біблійно-богословському, літургійному та містагогічному аналізах деяких елементів-молитов Таїнств Подружжя та Рукоположення. А в третій частині докторант презентував різні елементи та взаємозв'язки духовності, якими може жити одружений священик. У фінальній частині презентації було розкрито духовне батьківство священика крізь призму впливу монашої духовності на благочестя і молитовний досвід християнського Сходу.

Одне із численних питань комісії, які часто стосувалися лише першої частини докторату, поставив викладач Папського східного інституту та Папського Григоріанського університету, цензор праці ієрм. Петер Дуфка, ТІ. Він зауважив, що у першій частині праці своєрідним лейтмотивом є протиставлення трьох представників «Ініціативної групи» Львівського псевдособору 1946 р. трьом новомученикам – одруженим священикам УГКЦ. Отець Руслан Сідельник відповів на це припущення: «Моєю ідеєю було показати дві реальності тієї ж Церкви: трьох представників «воз'єднання» та трьох свідків віри, які за жодну ціну не зрадили своїй священичій присязі, попри важкі наслідки для їхніх сімей. В такий спосіб одружені новомученики мусять бути наново відкритими для нашої Церкви, яка, як цінний дар, зберегла в собі харизму одруженого пресвітерського стану».

По завершенні дискусії академічна комісія вирушила на нараду для прийняття рішення. Відтак після повернення голова комісії о. Фабріціо П'єрі, віце-президент Інституту духовності Папського Григоріанського університету, привітав нового доктора богослов'я – о. Руслана Сідельника. На завершення о. д-р. Сідельник мав подячне слово, в якому перерахував усіх, хто його підтримував матеріально, духовно та молитовно протягом усього наукового дослідження.

Варто зазначити, що подію можна було побачити через пряму онлайн-трансляцію, а серед нечисленних присутніх слухачів був владика Діонісій (Ляхович), Апостольський екзарх для вірних українців-католиків візантійського обряду, які проживають в Італії.

Повідомив о. Богдан Луковський

Реколекції духовенства Залізничного деканату

10 грудня пресвітери Залізничного деканату м. Львова мали день духовної віднови. Реколектантом був о. Тарас Карвацький.

На початок священики помолилися молебень до Пресвятої Богородиці, після чого відбулась перша реколекційна наука. Відтак після молитви Шостого Часу реколектант провів другу науку.

У своїх повчаннях отець Тарас наголосив на потребі читання Божого Слова на шляху підготовки до Різдва Христового. Головною тезою була проповідь «п'ятого Євангелія», яким має бути життя священика, його служіння і молитовна постава.

Випускниця УКУ захистила докторську дисертацію в Папському університеті

9 грудня випускниця Українського католицького університету Богдана Рушак захистила докторську дисертацію в Папському салезіянському університеті (м. Рим). Тема роботи – «Висвітлення Євромайдану в інтернет-виданні «КиївПост». Текстовий аналіз згідно з теорією соціальних уявлень Сержа Московічі». В умовах карантинних обмежень захист дисертації відбувся у форматі zoom-конференції.

У своїй докторській праці кандидатка досліджувала Євромайдан з точки зору комунікативної події. «Ми вивчали та аналізували соціальне представлення протесту через низку комунікативних механізмів, які описані в теорії соціальних уявлень. Наприклад, було досліджено та обґрунтовано, як комунікативні механізми трансформуються у соціальні уявлення протесту і яким чином представлені. Навіть більше, ми використовували Lexico3 – французьке програмне забезпечення для автоматичного аналізу тексту, яке включає основні функції статистичного лексикометричного аналізу. Ми зібрали 100 статей, які містили ключове слово «Євромайдан», і використовували Lexico3 для інтерпретації даних», – зазначає Богдана Рушак.

Дослідження складається із двох частин: теоретичної – комплексне вивчення теорії соціальних уявлень, зокрема роль комунікації, та емпіричної – аналіз соціальних уявлень Євромайдану, а саме – основні теми, протагоністи, назви, емоції, метафори та антитези, які висвітлювало інтернет-видання «КиївПост».

Науковим керівником докторської дисертації був професор Еміро Чепеда, фахівець в галузі соціальних комунікацій.

Над дослідженням, яке присвячено пам'яті героїв Небесної сотні, кандидатка працювала п'ять років. «Український народ заплатив високу ціну за європейські цінності – жорстоке, насильницьке, криваве придушення протестувальників та понад сотня вбитих людей. Ця ціна підкреслює масштаби і демонструє важливість цієї реальності, а, отже, це феномен, який вимагає всебічних наукових та теоретичних досліджень», – підкреслює Богдана Рушак.

Серед присутніх слухачів був митрополит Філадельфійський Борис, митрополит Львівський Ігор, а також апостольський екзарх для вірних українців-католиків візантійського обряду, які проживають в Італії, владика Діонісій.

Повідомила Богдана Рушак

У Львові презентували унікальне полотно, присвячене медикам

У храмі Різдва Пресвятої Богородиці презентували унікальне полотно, присвячене медикам. Шприци замість пензлика, а фарби розбавлені лікарськими розчинниками. На полотні представлені Іван-Павло II, Мати Тереза, отець Піо та святий Шарбель. Ці постаті зцілювали людей у часи епідемії.

Автор полотна – художник Роман Катаран. За словами митця, таку любов і милосердя сьогодні проявляють українські лікарі. Задум художник втілював упродовж трьох років, тобто ще до початку пандемії коронавірусу.

Для цього вигадав новаторську техніку. Парох храму о. Орест Фредина каже, що просто захопивши цією технікою. Якщо підійти ближче, то можна побачити, що це справді надзвичайна річ.

Мистецтвознавиця Христина Береговська зазначила, що твір виглядає як комп'ютерна графіка. Витвір презентуватимуть в Україні й за кордоном.

«Духовна велич Львова»

Презентовано фільм про підпілля УГКЦ на Знесінні

У неділю, 20 грудня, у храмі Пресвятої Богородиці – Володарки України (м. Львів, вул. Новознесенська) презентували документальний фільм про підпілля Української Греко-Католицької Церкви на Знесінні «Відроджена вірою». Натхненником фільму став отець Зіновій Хоркавий, парох згаданого храму, який сам досліджує та популяризує історію Церкви на Знесінні.

Документальний фільм «Відроджена вірою» складається з двох частин. У ньому можна почути спогади єпископів (зокрема, владика Михайла Колтуна, єпарха Сокальсько-Жовківського, першого настоятеля парафії Знесіння), духовенства, сестер-монахинь, а також мирян, які брали активну участь у діяльності підпільної Церкви.

Роздуми про щастя і гріх, як вічні антагоністи у земному бутті людини

Чим для нас, сьогоднішніх християн, є гріх? Чи гріх для нас є проявом зла і нещастя, чи, можливо, тільки виявом прогресу, продуктом моди, сучасного стилю? Можливо, ми не бачимо нічого поганого в існуванні гріха, а його присутність є дуже вдалою підміною нашого щастя! Хоча очевидно, що гріх є цілковитою протилежністю щастю. Наведемо приклад із сучасної української дійсності, на мою думку: більшість наших співвітчизників перебувають поза межею матеріальної бідності, бо є частина людей, котрі хворіють на гріх зажерливості і корупції. Ці люди через надуживання своєю владою над іншими роблять більшість наших співгромадян матеріально нещасливими.

Отже, питання щастя і гріха як його протилежності є дуже актуальними для нас, сучасних християн. Але, можливо, ми все ж не бачимо нічого поганого в існуванні гріха. І корупція, і зажерливість, грошоловство для нас не зовсім асоціюються з гріхом. Тоді для нас, сучасних християн, настав час поставити собі питання, чи назагал, визнаючи Ісуса Христа як свого Спасителя, можна водночас миритися з гріхом як з даниною моді?

Головна спокуса, якою сьогодні хворіє сучасний світ, це розмитість добра і зла. Мовляв, немає диявола, немає злих духів; все це – рудименти «глухого» Середньовіччя, а, отже, немає спокус, а, відтак, сучасна людина часто навіть губиться, де добро, а де – зло. І навіть читаючи Біблію, багатьом сучасним християнам нелегко збагнути ключову істину Святого Письма: гріх – це зло, а святість – це добро. А де є правдиве добро, там – щастя.

На жаль, навіть багато добрих людей не завжди спроможні визнати, що в душі кожної людини існує темна сторона. І світла сила, і сила темна мають доступ до кожної душі. А якщо так, то, як вчать святі Отці Церкви, треба боротися. Але, не визнаючи дії й частой присутності в душі темних сил, люди не ставлять їм опору, оскільки не бачать у цьому потреби. Тоді як саме людське серце є основою цього опору. Тож значна кількість людей і, зокрема, християн підпадають під дію темної сили (злих духів, занепалих ангелів) і через те втрачають можливість бути щасливими.

Щастя – це відкритість нашої душі на дію світлої сили – Бога, ангелів, святих. Щастя – це усвідомлення того, що мене створив Бог і покликав до життя у цьому світі задля високої мети. Шлях до високої мети – для Божої слави – в душі відкривається тільки тоді, коли серце чисте і відкрите для Бога і закриті для темряви і злих сил. Отже, духовна боротьба в душі кожного християнина є важливою передумовою за право належати до Світла і таким чином бути записаним у Книзі Життя (Лк. 10, 20). Життя у вірності високої меті – для Божої слави – і є життям у повноті, а, отже, є шляхом до щастя, справжнього щастя вже тут, на цій грішній землі, і безмежного щастя у Божому Світі. Шлях до щастя також означає плідну самореалізацію людини у всіх гранах особистості, так і власних талантів.

Отже, що є на заваді нашому щастю? Звичайно – гріх! Але задумаємося, що ж сьогодні пропонує нам сучасний світ через безліч сіті-лайтів, рекламних роликів, біл-бордів: «Бери все від світу», «Все попробуй», «Все – для тебе!» У лозунгу «Бери все від світу» йдеться про різноманітні насолоди, принади, які щедро продукує імперія розваг, на службі якої – інформаційні медіа-ресурси світу, новітні технології, колосальні кошти.

Що ж ховається за привабливими гаслами цього світу? Які його цінності?

Насамперед світ обіцяє розваги, які в основному і є гріхом. Зрештою, йдеться про дуже серйозні гріхи, які пропагують-ся особливо під виглядом різноманітних задоволень сексуального характеру. Почастішала реклама сексуальних вчинків, які, на жаль, несуть протиприродний характер. Тобто йдеться про ті гріхи, від яких наш найдорожчий Господь застерігає у святій Біблії як від найбільшого зла. «Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть; а бійтеся радше того, хто може погубити душу і тіло у пеклі (Мт. 10, 28). «Усяка розпуста, перелюб, мужоложство, кровозмішення нехай будуть виключені між вами» (ап. Павло). Проте саме цього сьогодні намагаються вчити дітей вже з садочків і в школах, продукція еротичного характеру ллється з усіх інтернет-ресурсів, сайтів, телебачення: від рекламних роликів до фільмів. Варто спитати, чи часто можна чути від нас, християн, голоси протесту проти цього свавілля гріха, що викривлює і нищить свідомість не однієї людини, чи групи осіб, а по-суті – цілого людства.

Ми не задумуємося, що цей «добрий» світ і є обманщиком. Саме тому апостол Іван застерігає віруючих: «Не любіть світу, ані того, що у світі. Коли хтось любить світ, в того немає любови Отця; бо все, що у світі, – пожадливість тіла, пожадливість очей і гордіня миття, – не від Отця...» (1 Ів. 2, 15-16).

І, виходить, що часто відгукуючись на ці пропозиції світу, ми, християни, спершу сліпо приймаємо їх як щось невинне, тому що модне, розрекламоване... А згодом, навіть не роблячи поганих, гріховних вчинків, у душі миримося з гріхом як з прогресивним явищем. І ментально ми вже стоїмо по стороні гріха, хоч за інерцією ще продовжуємо вважати себе християнами. Проте в такому разі ми забули, що Христос і тільки Він є Дорога, Правда і Життя. Ми забули, що Христос є цілковитою протилежністю гріху. Хто хоче бути з Христом – той мусить покинути гріх і протиставитися гріхові як злу. Іншого шляху немає.

Якщо ми, християни, не вважаємо гріх злом, якщо байдуже спостерігаємо за руйнівною дією гріха у світі, якщо ми приймаємо дію гріха і його наслідки як щось природне і нормальне – у такому разі, ми, хоча й вважаємо себе християнами, на жаль, не розуміємо суті Христової жертви на хресті. Жертва і смерть Христа для нас є щось розмите, незрозуміле, щось таке, до чого ми залишаємося сліпі та байдужі.

Ісус Христос помер на хресті в ім'я визволення кожної людини від жахливих пут гріха, який і тільки він є причиною будь-якого зла, що діється у світі. Христос помер, щоби спасти світ від гріха, а, отже, дати світові правдиве щастя.

Андрій Комарницький, кандидат мистецтвознавства, співо-лова іконописної майстерні «Алімпій»

Фільм «Католицизм» вийшов на широкий екран

25 грудня в кінотеатрі «Копернік» у Львові відбулася прем'єра документальної стрічки «Католицизм». Квитки на показ розкупили за кілька днів. З огляду на успіх прем'єри, представники кінотеатру запропонували продовжити сеанси показів до 6 січня.

Фільм також демонструватимуть 2-3 січня в м. Івано-Франківськ в кінотеатрі «Люм'єр». У рамках показів у кінотеатрі глядачі мають унікальну нагоду побачити дві серії з 10-серійного циклу.

Для створення першої серії знімальна група відправилася до Святої Землі. Ведучий єпископ Роберт Баррон розповідає про те, що народжений там Месія зовсім не був таким собі лагідним молодим чоловіком: це була сильна і надзвичайна Особа, зустрівшись з якою, люди «дивувалися і страхалися». У наступній серії глядачі отримують відповідь на питання, що таке Церква і в чому полягає унікальне католицьке розуміння зв'язку Ісуса Христа з Церквою. Тут уже Роберт Баррон подорожує від центру Церкви в Римі до Нью-Йорка, Сан-Пауло, Маніли та Ріо-де-Жанейро. Таким чином ведучий провадить глядача крізь усю християнську історію найбільш визначними і знаковими місцями світу.

Знятий у стилі документально-пізнавальних програм телеканалу Discovery, фільм захоплює з першого кадру і звуку. Загалом зйомки відбувалися у 50 локаціях у 15 країнах світу. Споглядаючи шедеври культури і мистецтва разом з ведучим єп. Барроном, глядачі мають нагоду пізнавати істину, добро і красу католицької віри, мандруючи від історичних місць священної землі Ізраїлю до живого серця Уганди, від славних святинь Європи до вулиць Мехіко, Калькутти та Нью-Йорка.

«Якісна робота світового рівня кінематографістів та операторів у співпраці з харизматичним проповідником і в поєднанні з гарним українським дубляжем дає вражаючий ефект. Це може бути моделлю для сучасної катехизації та євангелізації: як за допомогою медійних художніх засобів допомагати віруючим і невіруючим зустрітись з божественним виміром буття», – відзначив під час допрем'єрного показу фільму о. Стефан Батрух, парох храму Різдва Пресвятої Богородиці УГКЦ з Любліна, відомий українському глядачеві як співавтор документальних фільмів

«Невигідний Шептицький» та «Парох Майданека». Отець Стефан наголошує, що «справжня євангелізація за допомогою кіно може бути дуже ефективною, але тільки за умови, якщо відповідатиме найвищим сучасним світовим стандартам кіноіндустрії».

Можливість отримати настільки якісний кінопродукт українцям подарував меценат Богдан Батрух, який, переглянувши оригінальну версію «Католицизму», вирішив, що це повинно з'явитися й українською. Тому український дубляж було здійснено у студії «Le Douen», власником якої є п. Богдан. За словами координаторки проекту «Католицизм» в Україні с. Кліментії Луків, до співпраці було залучено найкращих вітчизняних фахівців перекладу і дубляжу, а також найкращих спеціалістів з інших сфер: юристів, редакторів, консультантів, інженерів IT.

Звісно, особливо глядачі завдячують самому автору і натхненнику проекту – одному з найхаризматичніших проповідників у сучасній Католицькій Церкві – єпископу Роберту Баррону. Його часто називають «єпископом Голлівуду», тому що він є єпископом-помічником архидієцезії Лос-Анджелеса, вікарієм душпастирського округу Санта Барбара. Як відомий коментатор сучасної культури, проникливий мислитель і науковець, владика Баррон виступає не лише в університетських аудиторіях та церковних залах: його лекції відбувалися у Бібліотеці Конгресу США та в штаб-квартирах Google, Facebook і Amazon.

Проект «Католицизм» має євангелізаційну мету і включає книгу, десятисерійний фільм (його можна придбати на флеш-носії) й унікальну розробку від World on Fire – навчальну програму для занять у малих групах у парафіях.

Повідомила с. Кліментія Луків

5 різдвяних мультфільмів для перегляду з дітьми

Наближаються Різдвяні свята, попереду – довгі вихідні, тому маємо добру можливість розповісти про народження Спасителя найменшим. Пропонуємо підбірку мультфільмів, які сподобаються і дорослим, і малюкам.

1. Провідна зоря

Маленький відважний ослик на ім'я Бо працює на млині, мріючи вирватися на волю й побачити світ. І одного прекрасного дня його бажання здійснюється! Бо бачить у небі надзвичайно яскраву зірку й вирішує відправитися шляхом, на який вона вказує. Віслюка чекають дивовижні пригоди й зустрічі з новими друзями, серед яких знайдеться мила

овечка, голуб-жартівник і навіть трійця верблюдів. «Різношерстий» компанії мандрівників належить стати мимовільними учасниками й свідками найчарівнішої і чудової події – Народження Ісуса Христа.

2. Пісня Ангела

Мабуть, чимало з нас дивилися у дитинстві про «алебастрового ангела» з верхівки ялинки, який провадить головного героя дорогою до Вифлеєму.

3. Різдвяний скарб Міхея

Однієї ночі звичайний хлопчик-пастух Міхей іде з дому, щоб заробити грошей для своєї сім'ї. Перед Міхеєм з'явився ангел і повідав йому, що, йдучи за яскравою зіркою в небі, він знайде скарб. Відправившись за зіркою,

хлопчик потрапляє до Вифлеєму. Який же скарб він там знайшов?

4. Дари волхвів

Мультфільм знятий за однойменним твором О'Генрі. У ньому – роздуми про власні пріоритети та особисті «дари».

5. Різдвяна історія

Прекрасна екранізація твору Ч.Діккенса. Різдво відчиняє нам двері до власного серця, а також до сердець інших. Історія про скнару Скруджа якраз найкращий доказ, як можна перемінити душу із відчуттям радісної звістки про народження Ісуса.

Підготувала
Юліана Лавриш
за матеріалами сайту
«Coffe and milk»

Вітаємо

ювілярів!

Редакція «Мети» широким серцем вітає усіх священнослужителів Львівської архієпархії, хто у січні святкує свої іменини та уродини, а також, хто у січні отримав ієрейські і дияконські свячення. Міцного здоров'я і щедрого усім Божого благословення, наснаги і ревності у праці в Господньому винограднику!

Відійшов до вічності о. д-р Андрій Дикий

Із сумом повідомляємо, що 8 грудня 2020 року на 48-му році життя, після боротьби з недугою, відійшов до вічності протопресвітер Личаківського деканату, сотрудник парафії Благовіщення Пресвятої Богородиці у Львові о. д-р Андрій Дикий.

Увечері відбувся ієрейський парастас, який очолив Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський. Співслужило архиєреві численне духовенство Львівської архієпархії. Наступного дня, 9 грудня, Пресвященний владика Володимир, єпископ-помічник Львівської архієпархії, звершив Чин похорону у співслужінні сотрудників парафії та протопресвітерів Львівської архієпархії.

Помер професор Ігор Скочилиас

З глибоким сумом повідомляємо, що 20 грудня через ускладнення перебігу коронавірусного захворювання упокоївся у Бозі професор Ігор Скочилиас, доктор історичних наук, завідувач кафедри історії Гуманітарного факультету Українського католицького університету, керівник Центру релігійної культури, ініціатор і натхненник дослідницької програми «Київське християнство», проректор УКУ з наукової роботи (2016-2020).

Чин похорону Ігоря Скочилиаса відбувся 22 грудня, поховано його на Личаківському цвинтарі. Висловлюємо щирі співчуття сім'ї, друзям та близьким.

Свідоцтво про реєстрацію
КВ 4266

головний редактор:
о. Богдан ЛУКОВСЬКИЙ,
літературний редактор
Святослав СМУК,
більше редактор і технічний редактор
Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилайте
на адресу:
площа св. Юра, 5, м. Львів,
Україна, 79000,
e-mail: meta.ugcc@gmail.com
http://www.meta-ugcc-lviv.com

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор. Рекламні оголошення приймаються вичитаними і відредагованими рекламодавцем. Матеріали не рецензуються і не повертаються. Редакція може не поділяти думку автора. Друк: ПрАТ «Видавничий Дім «Високий Замок» Тираж: 5000 примірників, Замовл. № _____